

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 787 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

Λόγος στην αγορά της ανεργίας

Ισως να στερηθώ και το ψωμί μου.
Ισως το στρώμα ξεπουλήσω και τα ρούχα μου.
Ισως δουλέψω σκουπιδιάρης, πετροκόπος και
χαμάλης.

Ισως να σωριαστώ γυμνός και πεινασμένος εχθρέ του
ήλιου

αλλά δεν παζαρεύω
κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θ'
αντιστέκομαι!

Ισως αρπάξεις απ' τη γη μου και την τελευταία
σπιθαμή.

Ισως ταΐσεις στις φυλακές τη νιότη μου
Ισως μου κλέψεις την κληρονομιά του παππού μου
-πιθάρια, έπιπλα και σκεύη-.

Ισως καθήσεις παν' απ' το χωριό μας σαν εφιάλτης
τρόμου εχθρέ του ήλιου
αλλά δεν παζαρεύω
κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θα
αντιστέκομαι!

Ισως από τις νύχτες μου να σβήσεις κάθε φως.

Ισως να στερηθώ της μάνας το φιλί.
Ισως κι ένα παιδί να βρίσει το λαό μου, τον πατέρα
μου.

Ισως να κλέψεις μια σπηλιά απροσεξίας από το
φύλακα των πόνων μου.

Ισως πλαστογραφήσει την Ιστορία μου ένας δειλός,
μυθομανής, θρησκόληπτος.

Ισως στερήσεις στα παιδιά μου καινούριο ρούχο στη
γιορτή.

Ισως με δανεισμένο πρόσωπο τους φίλους μου
πλανέψεις.

Ισως υψώσεις γύρω μου τειχιά... τειχιά... τειχιά...
Ισως τις μέρες μου καρφώσεις στο σταυρό του

εξευτελισμού εχθρέ του ήλιου
αλλά δεν παζαρεύω

κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θ'
αντιστέκομαι!

Εχθρέ του ήλιου
στο λιμάνι στολίσματα, χαιρετισμοί, φωνές χαράς και
αχολοί

και τα πολεμικά τραγούδια μας φλογίζουν τα λαρύγγια
κι ένα πανί μες στον ορίζοντα που προκαλεί τον άνεμο
και τη φουρτούνα

και ξεπερνάει τον κίνδυνο
είναι του Οδυσσέα που επιστρέφει

απ' του χαμού τη θάλασσα
επιστροφή του ήλιου, του ξενιτεμένου και
όρκο βάνω στα μάτια τους
δεν παζαρεύω

κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου
θ' αντιστέκομαι... θ' αντιστέκομαι... θ' αντιστέκομαι!!!

Σαμίχ Κάσεμ

ΓΑΖΑ

ΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

2/8: Ημέρα μπήρας, ημέρα μνήμης ολοκαυτώματος Roma, Αιθιοπία: Ημέρα γαϊδουριού 2/8/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 2/8/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στον 20 ορόφο υπουργείου Προεδρίας και σε γραφεία ΑΔΕΔΥ 2/8/1980: 83 νεκροί, 200 τραυματίες από βομβιστική επίθεση στον σιδηροδρομικό σταθμό Μπολόνια (ακροδεξιά οργάνωση «Ενοπλες Επαναστατικές Ομάδες Κρούστης») 2/8/1998: Ανθυπαστυνόμος σκοτώνει τον 26χρονο Ηλία Μέξη έξω από το Τμήμα Μεταγωγών Πειραιά, επειδή μπήκε αντίθετα σε μονόδρομο και δεν σταμάτησε σε σήμα για έλεγχο 3/8: Ημέρα μνήμης ολοκαυτώματος, Νίγηρας: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Νέα Ζηλανδία: Ημέρα κληματαρίας (1872) 3/8/1943: Εκτελούνται 4.000 Ρομα στο Αουσβίτς, οι περισσότεροι παιδιά 3/8/1953: Καταδίκη Νίκου Πλουμπίδη σε θάνατο για κατασκοπία 3/8/1964: Νόμος χορηγεί σύνταξη 3.000.000 δραχμών στη Φρειδερίκη αναδρομικά από τον θάνατο του βασιλιά Παύλου (250.000 δρχ. μηνιαίως) 3/8/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) μπροστά στο Χίλτον σε επίσημη δεξιώση για τον αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο 3/8/1968: Βόμβα στην πλατεία Κοτζιά 3/8/1980: Βόμβες καταστρέφουν δύο βυτιοφόρα στον Βοτανικό (ΕΛΑ) 4/8: ΗΠΑ: Ημέρα ακτοφυλακής (1790), Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα ανακάλυψης (1498) 4/8/1958: Βόμβες στα γραφεία ΕΔΑ 4/8/1967: Φλογισμένη αντιχουντική επιγραφή στην Ανω Τούμπα (Θεσσαλονίκη) κοντά σε στρατιωτική δεξιώση 4/8/1976: Αμνηστία στο 90% των ισπανών πολιτικών κρατουμένων 5/8: Ανω Βόλτα (Μπουργκίνα Φάσο): Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 5/8/1895: Θάνατος Φρίντριχ Εγκελς 5/8/1935: Συγκρούσεις απεργών λιμενεργατών με λεμβούχους και χωροφύλακες (Ηράκλειο) 5/8/1967: Ανακαλύπτεται ωρολογιακός μηχανισμός στην οδό Αναγνωστοπούλου 6/8: Βολιβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1825), Τζαμαίκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 6/8/1971: Οκτώ καταδίκες στελεχών «Ρήγα Φερραίου» και ΚΚΕ εσ. 6/8/1978: Δάδεκα βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά σε μιάμιση ώρα 6/8/1978: Διαφεύγουν από αστυνομικό κλοιό οι Κρίστιαν Κλαρ, Αντελχάντιαν Σουλτζ και Βέζι Πέτερ Στολ (RAF) 7/8: Ακτή Ελεφαντοστού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1760) 7/8/1973: Δύο πταλαιστίνιοι κομάντο σκοτώνουν τρεις και τραυματίζουν 57 στο αεροδρόμιο Ελληνικού 8/8: Ημέρα οργανωμού, Αγρονομιά: Ημέρα ανεξαρτησίας (1919), Νεπάλ: Γιορτή γυναίκας 8/8/1925: Πρώτο εθνικό συνέδριο Κουκλουζ-Κλαν (Ουάσιγκτον) 8/8/1926: Απόπειρα δολοφονίας Θεόδωρου Πάγκαλου (Σπέτσες) 8/8/1938: Δημιουργία στρατοπέδου συγκεντρωσης Μάσουτχαουζεν 8/8/1985: Βόμβα στην αμερικανική αεροπορική βάση Πάιαν-Μένι, δύο νεκροί (RAF) 8/8/1987: Τέλος μεγαλύτερης απεργίας στη Νότιο Αφρική, 340.000 μεταλλωρύχοι επιστρέφουν στα 52 ορυχεία άνθρακα και χρυσού, αποδογύμνος οκτώ νεκροί, 50.000 απόλυμένοι και καμιά αξιοσημείωση ικανοποίηση αιτημάτων.

● Οταν ένας στρατός βομβαρδίζει ακόμη και στρατόπεδα προσφύγων που λειτουργούν υπό την εποπτεία του ΟΗΕ, όπως ήταν το σχολείο στη Μπέιτ Χανούν της Γάζας, τι άλλη απόδειξη χρειάζεται για να αποδοθεί κατηγορία για εγκλήματα πολέμου; ●●● Ρητορικό είναι βέβαια το ερώτημα, γιατί επί πολλές δεκαετίες τώρα ο σιωνιστικός στρατός διαπράττει εγκλήματα πολέμου στην Παλαιστίνη ●●● Και βέβαια, οι ιμπεριαλιστές της Δύσης πρέπει να καταγγέλλονται συνέχεια για συνενοχή και όχι απλώς για υποκρισία ●●● Αυτές οι καταγγελίες, όμως, είναι μόνο ένα κομμάτι της αλληλεγγύης ●●● Και όχι το σημαντικότερο ●●● Οταν η αλληλεγγύη σταματά σ' αυτές τις καταγγελίες και κυρίως όταν αναλύνεται σε αιτία προς τις κυβερνήσεις μέσω της δεσμικής οδού, τότε αφυδάτωνται και στο τέλος αυτοακυρώνεται ●●● «Ναι, έτσι πιστεύω» απάντησε ο Σαμαράς σε ερώτημα βουλευτή του για τον η παρούσα Βουλή δι μπορούσε να εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας ●●● Πάντα με θεολογικές αναφορές το πνευ-

ματικό τέκνο του Αβέρωφ ●●● Είχε πολύ λαό το γλέντι για την αποκατάσταση των ζημιών της «Στρούγκας» το βράδυ της περασμένης Κυριακής ●●● Ο δήμαρχος Βασιλόπουλος φυσικά δεν πέρασε ούτε για τα τυπικά ●●● Ξέρει ν' αποφεύγει τις κακοτοπίες ●●● Ετοιμαστεί για το comeback της Ντόρας στην εσωτερική πολιτική σκηνή ●●● Μη φανταστείτε όμως μεγάλα πράγματα ●●● Οταν έχει αδερφό υπουργό και γιο που πρέπει να γίνει βουλευτής, δεν μπορείς να κάνεις και πολλά ●●● Εχεις δεμένα τα χέρια σου και το πολύ να ρίξεις μερικές

μπηχτές ●●● Ο Αβραμόπουλος, πάντως, τείνει να γίνει ο αιώνιος δεύτερος ●●● Θα λέγαμε ότι είχε δίκιο ο Πάγκαλος που τον χαρακτήρισε «ο κύριος τίποτα», αλλά μήπως είναι καλύτερος ο Πάγκαλος; ●●● Αιώνιοι δεύτεροι υπήρξαν και οι δυο τους ●●● Και στης Πατούλαινας πην ποδιά αφάζονται πολικάρια ●●● Ολη η δεξιά της Β' Αθήνας πέρασε από το πάρτι γενεδλίων της μαντάμ και φωτογραφίδηκε μαζί της ●●● «Σοθαροί» και ασόβαροι ●●● Πώς ενεφανίσθη η Πατούλαινα στο πάρτι; ●●● Διαβάστε και καμιά κοσμική στήλη, ρε παιδιά, μην τα πε-

◆ «Οσο μικραίνει το κράτος, λειτουργεί καλύτερα. Ενα εκαποτμύριο δημόσιοι υπάλληλοι ήταν πολλοί». Το είπε ο «πτολύ» Λέανδρος Ρακιντζής γενικός επιθεωρητής δημόσιας διοίκησης, απευθυνόμενος στον πρόεδρο της Δημοκρατίας, με τις κάμερες να καταγράφουν την ατάκα του. Τι σημασία έχει που ο δημόσιοι υπάλληλοι ποτέ δεν ξεπέρασαν τους 700.000, συμπεριλαμβανόμενων μπά-

Κόντρα ξανά στις 6 Σεπτέμβρη

Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας καλύπτει ημερολογιακά ολόκληρο τον Αύγουστο. Η επικαιρότητα στο διάστημα των διακοπών θα καλύπτεται από την ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr), ενώ το επόμενο φύλλο θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 6 Σεπτέμβρη.

Από τη Δευτέρα 4 μέχρι και την Παρασκευή 29 Αυγούστου, τα γραφεία μας θα είναι ανοιχτά μόνο το απόγευμα, από τις 6 μέχρι τις 9.

των και καραβανάδων; Ο Ρακιντζής τους αύξησε κατά 50%, λειτουργώντας και αυτός σαν καλός προβοκάτορας.

◆ Η ανταποκρίτια του CNN στο Ισραήλ «τολμήσε» να δείξει τους σιωνιστές που παρακολουθούσαν ως θέαμα το βομβαρδισμό της Γάζας και πανηγύριζαν για κάθε βόμβα που εύρισκε στόχο. Οχι μόνο τους έδειξε, αλλά επειδή την απειλούσαν τους αποκάλεσε «αποβράσματα» στο twitter. Τη συνέχεια τη γνωρίζετε. Η ανταποκρίτια μετατέθηκε στη Μόσχα και το CNN ζήτησε συγνώμη από τους σιωνιστές!

◆ Καταχαρούμενη από την είδηση της αναγόρευσης του

της Γάζας.

Νόρμαν Φίνκελστιν Τα τελευταία χρόνια φαίνεται ότι η Ευρώπη ήθελε να υπερασπιστεί το χρηματιστικό σύστημα, όταν οι παρεμβάσεις σε κάποιες χώρες, όπως η Ελλάδα, φαίνεται ότι έγιναν για να σωθούν μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες που ήταν εκτεθειμένες σε αυτές.

Ματέο Ρέντοι Αφήστε τις μελέτες κ.λπ., διότι οι μελέτες δίνουν και στατι-

στικά στοιχεία, αλλά η πραγματική ζωή μάς λέει ότι υπάρχει πρόβλημα ανεργίας, είμαστε όμως σε καλύτερη κατάσταση από την άποψη ότι αποκλιμάκωνται στη σημερινή.

Θόδωρος Αμπατζής (διοικητής ΟΑΕΔ)

Μα δεν υπάρχει «κόντρα» με τη ΝΔ, ούτε η ΝΔ είναι η «κυβέρνηση» από την οποία «θα φύγουμε». Έχουμε συγκυβέρνηση από δύο κόμματα, που μεν διαφέρουν μεταξύ τους πολιτικά και ιδεολογικά, αλλά συμπράττουν για τη σωτηρία της

χώρας.

Δημήτρης Καρύδης

Αυτή τη σπηλιή το ΠΑΣΟΚ είναι ένα μικρό κόμμα, ορισμένες φορές γίνεται και παρακολουθημένη, χωρίς να το θέλει, του μεγάλου κόμματος και δυστυχώς δεν έχει άλλες εκείνες τις δυνατότητες για να διαμορφώνει τις πολιτικές εξελίξεις.

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

Δεν έχουμε παντρεύει τη ΝΔ ούτε χρειάζεται να λογοδοθούμε με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος που εμφανίζεται για την κεντροαριστερά μετε-

◆ Ανδρέας Λοβέρδος σε ρόλο σύγχρονης Πιλθίας: «Αν δεν γίνουν 3.000 αποδούσεις στο Δημόσιο, αν βρεθεί λύση για δοσοποιίση των ασφαλιστικών εισφορών προς τα Ταμεία και αν δεν κατατεθεί ρύθμιση για ομαδικές απολύτεις, που ούτως η άλλως δεν περνάει από τη Βουλή, η παρούσα κυβέρνηση μπορεί να ξεπεράσει τον σκόπελο των προεδρικών εικονών». Από τα τρία «αν» του Λοβέρδου, το πρώτο περνάει αποκλειστικά από την τρόικα, ενώ τα άλλα δύο μισοπερνάνε (με την έννοια ότι μπορεί η τρόικα να μην επιμείνει). Αρα, η τρόικα (δηλαδή η Μέρκελ) θα καθορίσει αν θα γίνουν εκλογές.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπάρχει θέληση, όχι μόνο από τη μεριά της Κομισιόν

Ρόμπες ξεκούμπωτες

Αν ήταν ταχυδακτυλουργοί οι επαρχιακό πτωτήρι τη δεκαετία του '60, οι χωρικοί θα τους είχαν πάρει με τις ντομάτες. Γιατί χαζοί δεν είναι οι χωρικοί και απαιτούν κόλπα που να εντυπωσιάζουν, όχι σκιτζήδες που δεν κατέχουν στοιχειωδώς την τέχνη του ταχυδακτυλουργού. Σαμαράς και Βενιζέλος, όμως, βρίσκονται σε τέτοια απελπισία που προσπαθούν με γελοία τρικ να ξεγελάσουν τους «χωρικούς», αγνοώντας τον κίνδυνο να τους πάρουν με τις ντομάτες. Κι έχουν και την Κομισιόν να κόβει το ταχυδακτυλουργικό στη μέση, δίνοντας αυτή το σύνθημα για ν' αρχίσει η ρίψη των ζαρζαβατικών.

Τη Δευτέρα, το μέγαρο Μαξίμου έκανε τη «διαρροή» ότι ο επόμενος γύρος επιθεώρησης από την τρόικα δε θα γίνει στην Αθήνα, αλλά στο Παρίσι. Η ειδηση είχε βέβαια και «ουρές»: στις 3 με 5 Σεπτέμβρη θα μεταβούν στο Παρίσι ο Χαρδούβελης, ο Δένδιας, ο Μητσοτάκης, ο Βρούτσης και ο πρωθυπουργικός σύμβουλος Παπασταύρου, προκειμένου να κάνουν διαπραγμάτευση με την τρόικα. Στη συνέχεια θα έρθουν τα λεγόμενα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας για να κάνουν την επιθεώρηση και στα τέλη του μήνα θα φτάσει στην Αθήνα η τρόικα για να κλείσει «πατ κιουτ» τη διαπραγμάτευση.

Ολες οι εφημερίδες είχαν την Τρίτη την ειδηση, ενώ με φτιαγμένο «το μαλλί» η Βουλευτική πήρε θέση στο πάνελ του *Mega* για να «ξεγήρσει» όπι η μεταφορά στο Παρίσι σημαίνει πως «η εμπιστοσύνη έχει ανακτηθεί». «Εφόσον είμαστε σε καλό δρόμο δεν υπάρχει λόγος για αυτή την αυτοπρόσωπη παρουσία και αυτό γίνεται αντιληπτό», συμπλήρωσε, χωρίς να παραλείψει να τονίσει (με το δικό της μοναδικό τρόπο), ότι η μεταφορά της διαπραγμάτευσης εκτός ελληνικών συνόρων ήταν μία σκέψη του πρωθυπουργού.

Ποιος είδε τον Βενιζέλο και δεν τον φοβήθηκε. Γυάλισε το μάτι του. Μα να του παίρνουν έτσι τη δόξα και ν' αποδίδουν στον Σαμαρά μια ιδέα που ήταν δική του και αυτός τον έπεισε να την παλέψει; Αρχι- σε να τηλεφωνεί σε διάφορα παπαγαλάκια (βλέπε π.χ. τον γνωστό Παπαχρήστο των «Νέων») και να τους περιγρά- φει πώς έπεισε τον Σαμαρά να ζητήσει αυτό το πράγμα από την Λαγκάρντ. Επειδή, όμως, τα παπαγαλάκια θα έγραφαν την επόμενη μέρα, ενώ στο μεταξύ θα έκανε πάρ- τι στα ερτζιανά η Βούλτεψη αποθεώνοντας τον Σαμαρά, και επειδή δεν έγινε επιτυχτό

σύνη σε κανένα Παισόκο, αλλά μόνο στον εαυτό του, βγήκε μόνος του μπροστά να διεκδικήσει την πατρότητα της ιδέας: «Θα θυμάστε ότι κατ' επανάληψη σε ομιλίες και δηλώσεις μου έχω θέσει το ζήτημα να σταματήσει αυτή η πρακτική της διαφρούσας παρουσίας της τρόικας στην Αθήνα και της ανάμειξής της στην καθημερινή λειτουργία υπουργείων και δημοσίων υπηρεσιών. Από την άποψη αυτή είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι θα είναι σύντομη η παρουσία της στην Αθήνα και ένα μέρος των επαιφών θα γίνεται εκτός Ελλάδας, στις Βρυξέλλες στο Παρίσι ή αλλού. Αυτό δεν είναι μια απλή συμβολική κίνηση –ότι αλλάζουμε σελίδα– είναι και μια ενθάρρυνση να κινηθούμε εμείς με βάση τις δικές μας εθνικές προτεραιότητες, όπως είναι η υποχρέωσή μας γιατί σις πείσμα σύσταση

μας, γιατί είς πειραμά ούσων έχουν οικοδομήσει την ύπαρξή τους στο Μνημόνιο, το Μνημόνιο τελειώνει. Η τρόικα θα πάψει να έχει λόγο ύπαρξης. Η χώρα θα βγει από αυτή τη δύσκολη κατάσταση και θα ξαναγίνει μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα με τις υποχρεώσεις της χώρας-μέλους της Ευρωζώνης, αλλά όπως συμβαίνει με κάθε χώρα-μέλος.

Λίγες ώρες αργότερα, τους ήρθε η απανταχούσα από έναν απλό υπαλλήλο της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών: «Οπως γνωρίζετε, ο επόμενος έλεγχος της τροίκας θα γίνει στην Ελλάδα στα μέσα Σεπτεμβρίου. Η Κομισιόν δεν γνωρίζει για τέτοια συνάντηση (στο Παρίσι), δήλωσε με απόλυτη σιγουριά ο Αντουάν Κολομπανί, εκπρόσωπος Τύπου της Κομισιόν, χωρίς να σηκώνει δεύτερη κουβέντα!

Στην Αθήνα έπεσαν τέζα. Πάνω που πήγαν να κάνουν το τρικ «φρέγυει η τρόικα», βγήκε ο υπάλληλος του Μπαρόζο και τους διέψευσε. Τα μίνια ήδη βοούσαν, οι πάντες είχαν πάρει στο ψιλό τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο, έπρεπε να βρεθεί μια λύση. Επέσαν

τα σχετικά τηλεφωνήματα και έξι ώρες αργότερα (!) ο Κολομπιτανί έκανε «διορθωτική» δήλωση: «Μία πρωταρασκευαστική συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στο Παρίσι στις αρχές Σεπτεμβρίου μεταξύ των ελληνικών Αρχών και των επικεφαλής των αποστολών για την Ελλάδα στην Κομισιόν, την EKT και το ΔΝΤ. Η συνάντηση θα υπηρετήσει την ανογνώριση των σημείων-κλειδιών που θα συζητηθούν κατά την επόμενη αξιολόγηση του προγράμματος προσαρμογής».

Μπορούμε να φανταστούμε το σαρδόνιο χαμόγελο που έτσι γερογυμίζει στο πρόσωπο

πο του Κολομπανί καθώς έγραφε αυτή τη δήλωση. Γιατί με τη «διόρθωση» κατάφερε να κάνει ρόμπες ζεκούμπωτες τους Σαμαρά και Βενιζέλο, οι οποίοι προσπάθησαν να παίξουν το έργο «τελευταίο τανγκό στο Παρίσι με την τρόικα». Περιττεύει να πούμε πως η γραφειοκρατία των Βρυξελλών είναι πάντοτε ενήμερη για ό,τι συμβαίνει σε κάθε χώρα, πριν αναφερθεί σε ζήτημα που αφορά αυτή τη χώρα. Ο Κολομπανί και οι προϊστάμενοί του ήταν απολύτως ενήμεροι για την καμπάνια που από το πρωί της Τρίτης αναπτύσσοταν στην Αθήνα. Οι εδώ υπάλληλοι της Κομισιόν τους είχαν ενημερώσει.

Επί της ουσίας, ο Κολομπανί δεν είπε τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που είχε πει η «διαρροή» από το Μαξίμου. Οτι δηλαδή θα γίνει η προπαρασκευαστική συνάντηση του Παρισιού και μετά θα έρθει η τρόικα στην Αθήνα. Άλλωστε, φεύγοντας από την Αθήνα, μετά από την επίσης προπαρασκευαστική επίσκεψη του Ιούλη, η τρόικα είχε ανακοινώσει ότι θα επιστρέψει για την τακτική επιθεώρηση το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Σεπτέμβρη. Ζήτημα ουσίας δεν υπήρχε, υπήρχε όμως ζήτημα προπαγάνδας, καθώς Σαμαράς και Βενιζέλος έδιναν εντελώς διαφορετική σημασία στη συνάντηση του Παρισιού. Ο Κολομπανί, με μια απολύτως συνειδητή παρέμβαση, έκανε σκόνη αυτή την προπαγάνδα. Τη μετέτρεψε στο αντίθετό της. Τώρα οι πάντες ξέρουν ότι όχι μόνο δεν έχει ξεκινήσει κάποια διαδικασία απομάκρυνσης της τρόικας, αλλά ότι η κυβέρνηση προσπάθησε να δημιουργήσει μια τέτοια φευδαίσθηση. Οτι ο Σαμαράς παρακάλεσε τη Λαγκάρντ να του κάνει αυτή τη χάρη και η Λαγκάρντ δεν είχε καμιά αντίρρηση να γίνει και μια εκτός προγράμματος συνάντηση στο Παρίσι, αφού αυτό θα βιοηθούσε την προπαγάνδα των Σαμαρά-Βενιζέλου.

Πέρα από την ξεφτίλα των ηγετών της συγκυβέρνησης, μπορεί κανείς, απ' αφορμή αυτό το περιστατικό, να κάνει και δεύτερες σκέψεις. Οι δανειστές και ιδιαίτερα η Κομισιόν και η EKT που θα εξακολουθήσουν να ελέγχουν το ελληνικό κράτος ακόμη και αν κάποια σπιγμή διαλυθεί η τρόικα, είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν μια γραμμή ελέγχου αποκιοκρατικού τύπου. Προφανώς (και δικαίως), δεν έχουν εμπιστοσύνη στο εγχώριο πολιτικό προσωπικό. Θεωρούν ότι αυτό μπορεί να κάνει παρασπονδίες στα συγκονωφάντα προκειμένα.

να εξυπηρετήσει πολιτικές ανάγκες του.

Δεν ξέρουμε πώς θα μεταφραστεί αυτό σε πρακτικό επίπεδο τους επόμενους μήνες, οι οποίοι είναι οιονεί προεκλογικοί μήνες για τη συγκυβέρνηση, αφού δε γνωρίζει αν της Κομισιόν οριζόταν ο (επίσης δεξιός) Μισέλ Μπαρνιέ. Μ' άλλα λόγια, οι ενδιαφερόμενοι για την Κομισιόν έκαναν «λόμπιπνγκ» στις Βρυξέλλες, ενώ ο πρωθυπουργός και ο κυβερνητικός συνεταίρος του παραιτήθηκαν από ένα δικαίωμά τους (να ορίσουν τον Ελληνα επίτροπο), προκειμένου να γλείφουν τον Γιούνκερ.

Θα καταφέρει να εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας και ν' αποφύγει τις εκλογές την άνοιξη του 2015. Αναρωτιόμαστε αν η τρóικα θα δεχτεί πρώτον να μην επιμείνει σε όμεσα σκληρά μέτρα (με την υπόσχεση ότι αυτά θα παρθούν αργότερα) και δεύτερον να ικανοποιήσει τουλάχιστον το αίτημα για επαναφορά του παλιού καθεστώτος στον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, που έχει τεράστια σημασία για την προπαγάνδα της συγκυβέρ-

Τα υπόλοιπα, για το σημαντικό κομισariάτο που θα πάρει ο Αβραμόπουλος και το σημαντικό ρόλο που θα παίζει προορίζονται για εσωτερική κατανάλωση. Ηδη, από τις Βρυξέλλες έρχονται πληροφορίες ότι στον Αβραμόπουλο θα δοθεί το κομισariάτο της Μετανάστευσης. Οχι όμως το σύνολο των αρμοδιοτήτων που στη σημερινή Κομισιόν έχει η Σεσιλια Μάλστρομ, αλλά ένα τμήμα τους με θέμα μόνο τη Μετανάστευση. Θα δούμε τι θα γίνει τελικά (το παζάρι βρίσκεται σε φουλ εξελίξη), σε κάθε περίπτωση όμως ο Γιούνκερ θα χρησιμοποιήσει τον Αβραμόπουλο σαν έναν πιστό διεκπεραιωτή των εντολών του και γ' αυτό τον επέλεξε. Ασε που θα του είναι χρήσιμος για δημόσιες σχέσεις και πομπώδεις αερολογίες, μέσω των οποίων θα προσπαθεί να αποφύγει την πίεση της Ιταλίας (την Ελλάδα δεν τη λογαριάζει καθόλου) για αποφόρτιση από τη συσσώρευση μεταναστών στην επικράτειά της.

νηστης. Πολιτική διαπραγμάτευση με τους ομολόγους του Σαμαρά αποκλείεται. Οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, έχουν καταστήσει σαφές ότι η ελληνική κυβέρνηση θα μιλάει μόνο με την τρόικα.

Μένει, λοιπόν, να δούμε πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα το Σεπτέμβρη. Η τρόικα, έχοντας την ενημέρωση των τεχνικών της κλιμακίων, θα υποβάλει τις απαιτήσεις

Κατά τα άλλα, μέχρι τις 30 Αυγούστου θα συνεχίζεται η «σφραγή» ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις για το μοίρασμα των εναπομεινάντων πόστων στην ΕΕ και των βασικών «χαρτοφυλακίων» της Κομισιόν. Η Γαλλία ανακοίνωσε ως κομισάριο της τον μέχρι πρότινο υπουργό Οικονομικών Πιέρ Μοσκοβίσι, ο οποίος αποκλείεται να μην πάρει το πόστο που μέχρι τώρα είχε ο Ολι Ρεν. Στη Γερμανία έχουν εκφραστεί πολλές επικυρώσεις, όμως η συμφωνία μάλλον ήταν «πακέτο» με την εκλογή των Γιούνκερ και Σουλτς στις προεδρίες της Κομισιόν και του Ευρωκοινοβουλίου, αντίστοιχα, αλλιώς δε θα ρισκάριζε ο Ολάντ να ανακοινώσει ένα όνομα που στη συνέχεια θ' αναγκάζοταν να πέρσει πάγκο.

της στην προπαρασκευαστική συνάντηση του Παρισιού και ο Χαρδούβελης με τους άλλους υπουργούς θα έχουν λιγότερο από δυο εβδομάδες καιρό να ανταποκριθούν, αν δε θέλουν ν' ακολουθήσει ένα σίριαλ εβδομάδων, που θα καθυστερήσει και τη διαπρογμάτευση για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η επιθεώρηση του Σεπτέμβρη θα αφο-

ρά και τον προϋπολογισμό του 2015, τον οποίο πρέπει να εγκρίνει η τρóικα. Και βέβαια, η τρóικα θα υποβάλει έκθεση ενόψει της συζήτησης για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Η τρóικα είναι ο σύμβουλος των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων, της EKT και του ΔΝΤ, στα δικά της στοιχεία θα στηριχτούν, τις δικές της εισηγήσεις θα πάρουν υπόψη.

Αν δεν υπάρξει η παραμικρή αβάντα σ' αυτά που ζητούν οι Σαμαράς-Βενιζέλος, προκειμένου να διευκολυνθούν πολιτικά, αυτό θα σημαίνει ότι

Είναι προφανές ότι προορίζουν για διάδοχο της Αστον τον πολωνό ΥΠΕΞ Ράντοσλαβ Σικόρσκι, τον οποίο θέλουν «τρελά» και οι Βρετανοί, καθότι πριν ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα υπήρξε για χρόνια πράκτορας των μυστικών τους υπηρεσιών (με καριέρα και στο Αργανιστάν)! Σ' αυτή την περίπτωση, ο Ρέντσι είναι αποφασισμένος να κάνει «ρελάνς» προτείνοντας τον πρώην πρωθυπουργό Μάσιμο ντ' Άλεμα ως διάδοχο του Ρομπάι. Κι αν ο ντ' Άλεμα δεν γίνει δεκτός, υπάρχει πάντοτε ο Ευρίκο Λέτα, τον οποίο ο Ρέντσι «εκπαραθύρωσε» για να πάρει την πρωθυπουργία. Η Ιταλία θέλει οπωσδήποτε ένα από τα δύο πόστα και το πιθανότερο είναι να το πάρει. Ο ντ' Άλεμα, αφού πρώτα κατηγόρησε τον Ρέντσι ότι τον χρησιμοποιεί «σαν μαύρο ή μάλλον σαν κόκκινο πρόβατο» για να σπράξει μπροστά «τη φίλη του τη Μογκερίνι», συναντήθηκε με τον Ρέντσι για μια ώρα, συνομιλησαν «για όλα»

η Μέρκελ, ο Ολάντ, οι Βρυξέλλες και η Ουάσιγκτον τους έχουν ζεγγραμμένους και έχουν αποφασίσει να «παίξουν» με τον ΣΥΡΙΖΑ, εκτιμώντας ότι οι εγγυήσεις που έχει δώσει ο Τσίπρας στο παρασκήνιο είναι επαρκείς. Υπάρχει, βέβαια, και η ιμπεριαλιστική αλαζονεία που οδηγεί στην εκτίμηση ότι σε κάθε περίπτωση οι θιαγενείς πολιτικοί θα υποτοχτούν, παρά τα μεγάλα λόγια που λέγεται τα Ιταλούρια.

■ Δίκη για τη Μανωλάδα

Επιβράθευσαν το ρατσιστικό έγκλημα

Ενα δικαστικό έγκλημα ήρθε να επιβραβεύσει ένα ρατσιστικό έγκλημα. Ελεύθεροι αφέθηκαν όλοι οι κατηγορούμενοι για το ρατσιστικό έγκλημα της Μανωλάδας. Είκοσι οχτώ από τους δεκάδες μετανάστες εργάτες, που τραυματίστηκαν από τις σφαίρες των μπράβων του αφεντικού, είναι εντελώς άδικαίτοι. Ολόληρη η αστική τάξη, κυρίως η αγροτική, πήρε το μήνυμα ότι μπορεί να συνεχίσει τις τακτικές δουλείες που εφαρμόζει στους μετανάστες εργάτες κι αν κάτι πάει στραβά, τα δικαστήρια θα δείξουν τη μέγιστη ανοχή. Θ' οντιμετωπίσουν τους παθόντες μετανάστες χειρότερα και από ζώα. Το γεγονός ότι η απόφαση πάρθηκε από Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο, στο οποίο πλειοψηφούν πολίτες δικαστές, αποτελεί ένα μέτρο ρατσιστικής εξαχρείωσης της κοινωνίας μας. Η απόφαση ήταν ομόφωνη!

Ο ιδιοκτήτης των φραουλοχώραφων, στη δούλεψη του οποίου ήταν οι επιστάτες με τις καραμπίνες, κρίθηκε άθως για όλες τις κατηγορίες! Το ίδιο και ο ένας επιστάτης. Ενοχος, ολλά για πρόκληση επικινδυνών σωματικών βλαβών σε έναν μόνο μετανάστη (!) και όχι για απόπειρα ανθρωποκτονίας κρίθηκε ο τρίτος κατηγορούμενος, ενώ ο τέταρτος κρίθηκε ένοχος για απλή συνέργεια στην ίδια πράξη. Οι ποινές ήταν κάθειρη 14 ετών και 7 μηνών στον πρώτο από τους δύο και κάθειρη 8 ετών και 7 μηνών στον δεύτερο. Δόθηκε, όμως, ανασταλτικός χαρακτήρας στην έφεσή τους και έτσι αφέθηκαν ελεύθεροι και οι δύο! Και βέβαια, ελπίζουν βάσιμα, ότι στο δεύτερο βαθμό θα ρίξουν ακόμη περισσότερο την ποινή, έτσι που να μπορούν να διεκδικήσουν ποινή με αναστολή.

Μπορεί κανείς να συγκρίνει αυτή την απόφαση με τις ποινές που μοιράζουν τα δικαστήρια σε κατηγορούμενους για ένοπλη επαναστατική δράση, χωρίς –στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων– να έχουν οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο για συμμετοχή τους σε συγκεκριμένες πράξεις. Μπορεί επίσης να τη συγκρίνει με τη σωρεία δικαστικών αποφάσεων που κρίνουν παρόντος και καταχρηστικές τις απεργίες και δικαιώνουν το κράτος σε κάθε αντιπαράθεσή του με εργαζόμενους. Η αστική Δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή. Τα μάτια της είναι ορθάνοιχτα και φορούν ταξικά γυαλιά.

Εκδικητική μεταγωγή του Νίκου Μαζιώτη

Με μια αιφνιδιαστική κίνηση, κατ’ εντολήν της Αντιτρομοκρατικής, οι υπηρεσίες του υπουργείου Δικαιούντης άρπαξαν τον Νίκο Μαζιώτη από το κατ’ ευφημισμόν νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού και τον μετέφεραν στις φυλακές των Διαβατών στη Θεσσαλονίκη.

Οι δικαιολογίες που διοχέτευσαν στα πρόθυμα να τις μετατρέψουν σε «ειδήση» παπαγαλάκια ήταν γελοίες. Επρεπε, είπον, να εξασφαλίσουν καλές συνθήκες φρούρησης του Μαζιώτη και αυτό εξασφαλίζεται στα Διαβατά, που είναι μικρότερη και καλύτερα ελεγχόμενη φυλακή. Στον Κορυδαλλό υπήρχε κίνδυνος, συνέχισαν, να έρθει σε επιαφή με συγκρατούμενους για ανάλογα αδικήματα και να συμπεριφερεί... όπως ο Χριστόδουλος Ξηρός. Ομως ο Χριστόδουλος δεν δραπέτευσε από τη φυλακή, αλλά δεν επέστρεψε από άδεια. Οι δε φυλακισμένοι για την υπόθεση της 17Ν κρατούνται όλοι στον ίδιο χώρο (στην υπόγεια ειδική πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού), όπου κρατείται επίσης ο Κώστας Γουρνάς, σύντροφος του Ν. Μαζιώτη στον Επαναστατικό Αγώνα. Οι δυο τους μαζί και με την Πόλα Ρούπα σήκωσαν το βάρος της πολιτικής υπεράσπισης της οργάνωσής τους στη μεγάλη δίκη που έγινε στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού.

Είναι ολοφάνερο ότι επέλεξαν μια εκδικητική τακτική απέναντι στον Ν. Μαζιώτη, ο οποίος –πέραν των άλλων– είχε προγραμματισμένο ραντεβού με τους γιατρούς του «Ευαγγελισμού» που χειρούργησαν το τραυματισμένο χέρι του. Στόχος τους είναι να τον γυρίζουν από φυλακή σε φυλακή και από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, όπως και να του στερήσουν την επαφή με τους συνηγόρους του, για να του σπάσουν τα νεύρα. Ο Ν. Μαζιώτης, όμως, δε μασάει σε κάτι τέτοια. Το έχει αποδείξει στο παρελθόν, θα το αποδείξει και πάλι.

■ Ένα ακόμη πολυνομοσχέδιο του Ράιχενμπαχ

Προς όφελος του κεφαλαίου

Ενα πολυνομοσχέδιο με θέματα πεντέξι ιππουργίεων, αποτελούμενο από συνολικά 232 άρθρα, με όγκο (συμπεριλαμβανόμενης και της εισηγητικής έκθεσης) 315 πυκνογραμμένων σελίδων, κατατέθηκε το μεσημέρι της περασμένης Τετάρτης στη Βουλή (στα ΜΜΕ στάλθηκε αργά το απόγευμα της Τρίτης) και πρέπει να ψηφιστεί από το Β' Θερινό Τμήμα μέχρι τις 8 Αυγούστου, διότι περιλαμβάνει τα «προαπαιτούμενα» που θα σπρίζεται στην παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών, αντί για την παραγωγή μη διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων και στην αποταμίευση και την επένδυση στην κατανάλωση. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, είναι απαραίτητες πρώτην η εύρυθμη λειτουργία των αγορών προϊόντων εργασίας και κεφαλαίων, δεύτερον η δημιουργία ενός προστασίας των επενδύστων, ώστε να είναι εφικτή η προσέλκυση ξένων επενδύσεων».

Το όραμα που περιγράφεται είναι μια οικονομία τύπου «αναπτυσσόμενων χωρών». Με επενδύσεις από το εξωτερικό, με παραγωγή η οποία θα κατευθύνεται στο Ταμείο και τα αποθεματικά τους μπαίνουν στο «μίξερ», η απώλεια ενός τόσο μεγάλου ποσού ασφαλιστικών πόρων θα έχει αντίκτυπο όχι μόνο στα συγκεκριμένα Ταμεία, αλλά στο σύνολο της Κοινωνικής Ασφαλίσισης. Κι αυτό είναι που πρέπει να δει κάθε εργαζόμενος και να μην πατάει την πεπονόσφολουδα των «προνομιούχων» και «μη προνομιούχων». Άλλωστε, δλ' αυτά τα χρόνια που οι αντιασφαλιστικές επιθέσεις διαδέχονται η μια την άλλη σαν κύματα, ποτέ δεν γλίτωσαν, δεν εξαιρέθηκαν οι χαμηλοσυντοξιούχοι του ΙΚΑ.

Με άλλη διάταξη του πολυνομοσχέδιου, από 1.1.2015 δύο ακόμη επικουρικά ταμεία (των κάθε ειδούς μπάτων και του προσωπικού ιδρυμάτων εμπορικού ναυτικού) εντάσσονται υποχρεωτικά στο ΕΤΕΑ, ενώ άλλη διάταξη προβλέπει την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης μέχρι τις 31.10.2014, με σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, η οποία θα καθορίζει τις τεχνικές παραφέτρους από τις οποίες θα προκύπτει «συντελεστής βιωσιμότητας», ώστε να αποφέυγεται η δημιουργία ετησίων ελλειμμάτων σε ταμειακή και δεδουλευμένη βάση, για το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ) και τους ειδικούς Κλάδους και Λογαριασμούς των Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού (ΜΤΣ, ΜΤΑ, ΜΤΝ). Μπαίνουν, δηλαδή, και αυτά τα Ταμεία σε διαδικασία μείωσης των παροχών τους. Αν οι διοικήσεις των Ταμείων δε συμμορφώνονται με τη στρατηγική του «μηδενικό ελλείμματος» και δεν προσαρμόζουν μέχρι τις 30 Νοέμβρη κάθε χρόνου τις παροχές τους ώστε ν' ανταποκρίνονται σ' αυτή τη ρήτρα, θα παύουνται.

Για τους «μικρομεσαίους», βέβαια, την άλλοτε «ραχοκοκαλιά του έθνους», που τους τοποκινεί η κρίση, δεν υπάρχει η μεταχείριση που υπάρχει για τους μεγαλοκαπιταλιστές. Η φαρέτρα των τρομοφόρων συμπληρώνεται με μια ακόμη απειλή: την αφαίρεση του ΑΦΜ, ώστε να μην μπορούν να αισκήσουν οποιαδήποτε επιθέσεις στην παραστροφή του οικονομικού κλίματος». Αναφέρεται στην αποθέρηση της επιθέσεις διαδέχονται η μια την άλλη σαν κύματα, ποτέ δεν γλίτωσαν, δεν εξαιρέθηκαν οι χαμηλοσυντοξιούχοι του ΙΚΑ.

Με άλλη διάταξη του πολυνομοσχέδιου, από 1.1.2015 δύο ακόμη επικουρικά ταμεία (των κάθε ειδούς μπάτων και του προσωπικού ιδρυμάτων εμπορικού ναυτικού) εντάσσονται υποχρεωτικά στο ΕΤΕΑ, ενώ άλλη διάταξη προβλέπει την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης μέχρι τις 31.10.2014, με σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, η οποία θα καθορίζει τις τεχνικές παραφέτρους από τις οποίες θα προκύπτει «συντελεστής βιωσιμότητας», ώστε να αποφέυγεται η δημιουργία ετησίων ελλειμμάτων σε ταμειακή και δεδουλευμένη βάση, για το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ) και τους ειδικούς Κλάδους και Λογαριασμούς των Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού (ΜΤΣ, ΜΤΑ, ΜΤΝ). Μπαίνουν, δηλαδή, και αυτά τα Ταμεία σε διαδικασία μείωσης των παροχών τους. Αν οι διοικήσεις των Ταμείων δε συμμορφώνονται με τη στρατηγική του «μηδενικό ελλείμματος» και δεν προσαρμόζουν μέχρι τις 30 Νοέμβρη κάθε χρόνου τις παροχές τους ώστε ν' ανταποκρίνονται σ' αυτή τη ρήτρα, θα παύουνται.

Κλιμακώνεται η σύγκρουση Ρωσίας - Δύσης

Σε νέα φάση περνά η σύγκρουση ανάμεσα στη Ρωσία από τη μια και της ΗΠΑ με τους στενούς εταίρους τους από την άλλη μετά τις νέες στληρότερες κυρώσεις που ανακοινώθηκαν στις αρχές της βδομάδας. Με φόρτο τις όλες και πιο φονικές συγκρούσεις στην ανατολική Ουκρανία και ενώ μαίνεται ο πόλεμος της προπαγάνδας, με αλληλοκατηγορίες και διαφεύσεις σχετικά με το ρόλο και την ανάμεικη της Ρωσίας στην ουκρανική κρίση.

Κάτω από την έντονη πίεση του Λευκού Οίκου, η Ευρωπαϊκή Ένωση ξεπέρασε τις επιφυλάξεις και τις διαφοροποίησεις στις γραμμές της και προχώρησε στην επιβολή σκληρών κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας που θα περιορίσουν την πρόσβαση ρωσικών κρατικών τραπέζων στις κεφαλαιαγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα επιβάλουν εμπάργκο στο εμπόριο όπλων, από το οποίο εξαιρούνται οι μέχρι τώρα συμφωνίες, συνεπώς και η παράδοση των δύο ελικοφόρων πλοίων Μιστράλ από τη Γαλλία στη Ρωσία, θα επιβάλουν απαγόρευση στην εξαγωγή αγαθών διπλής (πολιτικής και στρατιωτικής) χρήσης και θα περιορίσουν την πρόσβαση της Ρωσίας σε ευαίσθητες τεχνολογίες, ιδιαίτερα στον τομέα του πετρελαίου.

Ανάλογες κυρώσεις που πλήγησαν την ενέργεια, την άμυνα και την οικονομία

της Ρωσίας ανακοινώθηκαν και από τις ΗΠΑ. Ειδικότερα, ο Λευκός Οίκος απαγορεύει στο εξής στους αμερικάνους πολίτες να έχουν συναλλαγές με τρεις αικόμη ρωσικές τράπεζες, με τη VTB, τη δεύτερη σε μέγεθος ρωσική τράπεζα, με τη Bank of Moscow και τη Russian Agriculture Bank. Συνολικά, στη «μαύρη λίστα» έχουν μπει οι πέντε από τις έξι μεγαλύτερες τράπεζες στις οποίες το ρωσικό δημόσιο κατέχει άνω του 50% των μετοχών. Κυρώσεις επιβλήθηκαν και στο ναυπηγείο United Shipbuilding Corp, που συνδέεται με τον εξοπλιστικό τομέα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι κυρώσεις αυτές θα πλήξουν την οικονομία της Ρωσίας, θα έχουν όμως σοβαρές επιπτώσεις στον ένα ή στον άλλο βαθμό και στην οικονομία των χωρών της Ε.Ε., τη σημή που οι επίσημες εξαγωγές της Ε.Ε.

προς τη Ρωσία ανέρχονται στα 160 δισ., από τις οποίες το ένα τρίτο, ύψους 36 δισ., προέρχεται από τη Γερμανία και ακολουθούν η Ιταλία με 11 δισ. ευρώ και η Ολλανδία με 8 δισ. ευρώ. Συν τοις άλλοις, περίπου 6.200 γερμανικές επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται στη Γερμανία έχοντας κάνει επενδύσεις ύψους 20 δισ. ευρώ, ενώ 300.000 θέσεις εργασίας στη Γερμανία εξαρτώνται

από το εμπόριο με τη Ρωσία, σύμφωνα με στοιχεία της γερμανικής «Επιτροπής για τις Οικονομικές Σχέσεις με την Ανατολική Ευρώπη».

Ουτόσο, το κόστος των νέων κυρώσεων, δεν φαίνεται, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση, ότι μπορεί να αναγκάσει τη Ρωσία να αλλάξει ρότα στην πολιτική της στην ανατολική Ουκρανία. Είναι προφανές ότι οι διπλωματικές προσπάθειες για την αναζήτηση πολιτικού συμβιβασμού έχουν σταματήσει καθώς η κυβέρνηση του Κιέβου και οι αμερικάνοι πάτρωνές της έχουν επιλέξει να επιβληθούν με τη δύναμη των όπλων στην ανατολική Ουκρανία. Στις συνθήκες αυτές, είναι επίσης προφανές ότι η Μόσχα δεν θα κάνει πίσω, ανεξάρτητα από το κόστος των κυρώσεων, καθώς διακυβεύονται γεωστρατηγικά της συμφέροντα.

σκότων υπό τον ελεγχού τμημάτων του στρατού του Χαφτάρ και τρέποντάς τα σε φυγή.

Οι ομάδες των ισλαμιστών που διοικούν τη Βεγγάζη στηρίζουν την αδύναμη κυβέρνηση της Τρίπολης, της οποίας η εξουσία δεν εκτείνεται πέρα από τον περίβολο του κοινοβουλίου, το οποίο ο στρατηγός Χαφτάρ προσπαθεί να διαλύσει. Ο Χαφτάρ προσπαθεί να εδραιωθεί ως ισχυρός πόλος εξουσίας στη χώρα, ενώ η Λιβύη βυθίζεται στον εμφύλιο. Ενοπλες ομάδες συγκρούονται επι μέρες για τον ελεγχού της Τρίπολης, ενώ μετά τις τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι η ομπρέλα των ισλαμικών οργανώσεων που διοικούν τη Βεγγάζη όχι μόνο δεν έχει περιοριστεί άλλα αντίθετα κερδίζει έδαφος, καταλαμβάνοντας μια στρατιωτική βάση που βρί-

■ Βρετανία Νέα μέτρα κατά των μεταναστών

Με το σύνθημα «Ενα μεταναστευτικό σύστημα που βάζει πρώτα μετρά νέων μέτρων κατά των μεταναστών, με στόχο να ανακόψει την απειλητική διαρροή ψηφοφόρων από το κόμμα των Συντηρητικών προς το Κόμμα Ανεξαρτησίας των λεγόμενων ευρωσκεπτικιστών του Νάιτζελ Φάρατζ, που συνεχίζεται και μετά τις πρόσφατες ευρωεκλογές, ενώφει των κοινοβουλευτικών εκλογών του 2015.

To σύνθημα αυτό, σύμφωνα με άρθρο του Κάμερον στην «The Telegraph» (28/7/14), «σημαίνει τρία πράγματα: να πατάξουμε τις κατοχήσεις του συστήματος, να διασφαλίσουμε ότι έρχονται εδώ οι σωστοί άνθρωποι για τους σωστούς λόγους και να εξασφαλίσουμε για τη βρετανικό λαό μια τίμια συμφωνία». Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα κατόχρησης του συστήματος ανέφερε τους μετανάστες που πληρώνουν δίδακτρα και εγγράφονται σε κολέγια, τα οποία τους εξασφαλίζουν βίζα, όχι για να φοιτήσουν άλλα για να βρουν δουλειά στη Βρετανία. Μετά από έλεγχο, έχουν κλείσει 750 απ' αυτά τα κολέγια και τώρα προστίθεται μια νέα διάταξη που προβλέπει ότι στην περίπτωση που απορρίπτεται το 10% των αιτήσεων που υποβάλλουν για χορήγηση βίζας σε υποψήφιους φοιτήτες, θα χάνουν την άδεια λειτουργίας τους. Βίζες θα χορηγούνται σε επιχειρηματίες και «εξαιρετικά ταλαντούχους» ανθρώπους, ενώ ταυτόχρονα μπαίνει όριο για οικονομικούς μετανάστες από χώρες εκτός Ε.Ε.

Αναφερόμενος στους παράνομους μετανάστες, ο Κάμερον επισήμανε ότι «είναι παράλογο να παίρνουν άδεια οδήγησης, να νοικιάζουν διαμέρισμα ή να έχουν τραπεζικό λογαριασμό και ανακοίνωσε ότι από τις αρχές ίουλη έχουν ανακληθεί 3.150 άδειες οδήγησης, από το Νοέμβρη θα εισαχθεί ένα σύστημα που θα επιβάλει στους ιδιοκτήτες να ελέγχουν τη μεταναστευτική κατάσταση των ενοικιαστών και από το Δεκέμβρη θα απαγορευτεί στους παράνομους μετανάστες να ανοίγουν τραπεζικό λογαριασμό». Ταυτόχρονα, θα γίνεται εξαιρετικά ευκολότερα η απελασή τους, καθώς περιορίζεται το δικαίωμα να υποβάλλουν τη μια ένσταση μετά την άλλη για να παραμένουν, ενώ θα αρχίσει να εφαρμόζεται άμεσα, σε περιπτώσεις που «δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης», η πολιτική «πρώτα απελαση και μετά ένσταση» (η ένσταση θα υποβάλλεται αφού επιστρέψουν στις χώρες τους!).

Στο στόχαστρο της κυβέρνησης Κάμερον μπαίνουν ξανά, εκτός από τους μετανάστες εκτός Ε.Ε. και τους παράνομους μετανάστες, και οι μετανάστες από τις χώρες της Ε.Ε. Οι μετανάστες αυτής της κατηγορίας είχαν το δικαίωμα να ζητήσουν άμεσα τη χορήγηση επιδόματος εύρεσης εργασίας στη Βρετανία και επιδόματος παιδιών για έξι μήνες, προκειμένου να βρουν δουλειά, ενώ μπορούσαν να ζητήσουν παράταση σε περίπτωση που αποδείκνυαν ότι είχαν «καθαρές και σοβαρές προσποτικές να βρουν δουλειά». Το δικαίωμα αυτό περιορίστηκε δραστικά αρχικά με νόμο που ψήφιστηκε το 2013, ο οποίος προβλέπει ότι οι μετανάστες από χώρες της Ε.Ε. μπορούν να υποβάλλουν αίτηση χορήγησης των επιδομάτων αυτών μόνο αφού αποδείξουν ότι έχουν παραμείνει επί τρεις μήνες στη Βρετανία, ενώ με τα νέα μέτρα οι έξι μήνες χορήγησης των επιδομάτων μείωνονται σε τρεις. Επίσης, στο πλαίσιο της πολιτικής «πρώτα η Βρετανία», οι μετανάστες της κατηγορίας αυτής δε θα μπορούν πια να υποβάλλουν αμέσως αίτηση για τους δοθεί στην επίσημης οδηγίες, τα δημοτικά συμβούλια θα τους βάζουν στις λίστες αναμονής για σπίτι μόνο αν αποδείξουν ότι έχουν ζήσει στην περιοχή για δύο χρόνια.

Στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής εντάσσονται επίσης τα μέτρα που υποτίθεται ότι επιδιώκουν να περιορίσουν την πρόσληψη από τους εργοδότες φτηνών εργατών από χώρες της Ε.Ε. Ετσι, όσα πρακτορεία εύρεσης εργασίας αναζητούσαν μέχρι τώρα φτηνούς εργάτες μόνο εκτός Βρετανίας υποχρέωνται τώρα να δημοσιεύουν τις ανακοίνωσης τους και στη Βρετανία, ώστε να δίνουν τη δυνατότητα και σε βρετανούς εργάτες να υποβάλλουν αιτήσεις. Επίσης, ο βρετανός πρωθυπουργός δεσμεύτηκε ότι θα μειώσει στις 500.000 τις κενές θέσεις εργασίας που δίνονται από τα βρετανικά κέντρα εργασίας και δημοσιοποιούνται μέσω του ευρωπαϊκού σχεδίου EURES, τις οποίες μπορούν να διεκδικήσουν όλοι οι πολίτες των χωρών της Ε.Ε. Σημειώτεον ότι από τις 2.4 εκατομμύρια θέσεις εργασίας που έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του EURES, οι 1.138.847 είναι στη Βρετανία. Στο μελλον, σύμφωνα με την Ντάουνιγκ Στριτ, θα αναρτώνται στην ιστοσελίδα του EURES μόνο οι θέσεις εργασίας των οποίων την ανάρτηση ζητούν οι εργοδότες που τις προσφέρουν.

Φυσικά, τα μέτρα αυτά δεν πρόκειται να περιορίσουν την πρόσληψη από τους βρετανούς καπιταλιστές φτηνών εργατικών χεριών από τις χώρες της Ε.Ε., παρά μόνο στο βαθμό που τα μεροκάματα και οι συνθήκες εργασίας των βρετανών εργατών προσαρμοστούν αναλόγως. Σ' αυτή φάση κυρίως χαίδεύουν τα αυτιά των

Σιωναζισμός

Μια παιδική χαρά, όπου έπαιζαν αμέριμνα μερικά παιδάκια, ήταν ο στόχος των σιωνιστών την περασμένη Δευτέρα. Εννιά παιδιά διαμελίστηκαν κι ένας ενήλικας. Ήταν η μέρα του Εϊντ, που είναι για τους μουσουλμάνους ό,τι το Πάσχα για τους Χριστιανούς.

Το έγκλημα ήταν στοχευμένο, δεν έγινε κατά λάθος. Χτυπίθηκαν παιδιά σε μια μέρα θρησκευτικής γιορτής, για να σηματοδοτηθεί πρώτο ότι στην ιστορική Παλαιστίνη υπάρχει χώρος μόνο για εβραίους και δεύτερο ότι ο στρατός του Ισραήλ είναι αποφασισμένος να ξεριζώσει τη φύτρα της Παλαιστίνης. Άλλωστε, είναι γνωστό πως οι σιωνιστές θεωρούν τους άραβες υπανθρώπους, που κάνουν μόνο ως υπηρετικό προσωπικό στα σπίτια τους. Την ίδια στοχευση μπορεί να δει κανείς και στην περίπτωση της εξόντωσης τεσσάρων παιδιών που έπαιζαν μπάλα στην παραλία της Γάζας και στο βομβαρδισμό ενός σχολείου του ΟΗΕ που χρησιμοποιούνταν ως καταφύγιο αμάχων, κυρίως γυναικόπαιδων και πλικιωμένων.

Αυτές οι αντιλίψεις κι αυτή η συμπεριφορά στον πόλεμο δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τους ναζί. Η ίδια αντίληψη για τη φυλετική υπεροχή, η ίδια αδιστακτη εξόντωση του άμαχου πληθυσμού, για να καμφθεί η μαχητική ικανότητα των ένοπλων δυνάμεων του αντίπαλου (εν προκειμένω των μαχητών της Παλαιστινιακής Αντίστασης).

Οχι δάκρυα για τη Γάζα, όχι δάκρυα για την Παλαιστίνη. Οσο κι αν τα δάκρυα πλημμυρίζουν αυθόρυμπτα τα μάτια στο άκουσμα κάθε νέας θηριωδίας των σιωνιστών, στη θέα των ματωμένων πουκάμισων των πατεράδων που κουβαλούν τα νεκρά παιδιά τους και των μανάδων που θρηνούν πάνω από τα ερείπια.

Η Γάζα, η Παλαιστίνη, χρειάζονται την αλληλεγγύη μας. Με όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Χρειάζονται την καταγγελία των εγκλημάτων του σιωνισμού, χρειάζονται την καταγγελία των κυβερνήσεών μας που κάνουν πλάτες στους μακελάρηδες, αλλά χρειάζονται και τη μαχητική αναγνώριση του δικαιώματος ενός λαού υπό κατοχή στην αντίσταση ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ και κυρίως στην ένοπλη αντίσταση, που είναι αυτή που εδώ και δεκαετίες κρατάει την Παλαιστίνη ζωντανή.

Στην Ελλάδα έγινε τούτες τις μέρες ένα σημαντικό βήμα. Χάρη στην επιμονή της «Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση», οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης χαιρετίζουν την ένοπλη αντίσταση, σε αντιδιαστολή με την υπόλοιπη Δύση, όπου κυριαρχεί η πασιφιστική προσέγγιση, η καταγγελία των σιωνιστικών εγκλημάτων και η ένοχη σιωπή για την Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Αυτό το σημαντικό βήμα πρέπει να το κρατήσουμε ως οδηγό μας για τα χρόνια που έρχονται. Γιατί το Παλαιστινιακό δε θα κλείσει σύντομα, ενώ η «στρατηγική σχέση» Ελλάδας-Ισραήλ αναμένεται να συνεχιστεί. Αυτή τη «στρατηγική σχέση» πρέπει να τη σπάσουμε.

Η σημαία ως μαντήλι απόκρυψης...

■ Μάταιος κόπος

Αρδρογράφος των «Νέων» αναλαμβάνει να περάσει τη «γραμμή» για το Παλαιστινιακό με... έξυπνο τρόπο. Πρώτα μας εγκαλεί γιατί δεν διαδηλώσαμε για σφαγές που έχουν γίνει στο Σουδάν και στη Σρεμπρένιτσα. Μετά αποφαίνεται ότι «κι Παλαιστίνιοι αρίστευσαν στην επικοινωνιακή διαχείριση αφού μπόρεσαν να διεθνοποιήσουν το πρόβλημα» (το διανοείστε; οι Παλαιστίνιοι κόντρα στην τεράστια προπαγανδιστική μηχανή των απανταχού σιωνιστών!). Στο τέλος, μας ζητά «να βρούμε το όριο που χωρίζει την οργή κατά του Ισραήλ από τον αντιομπισμό, από τη μια πλευρά, και το όριο που χωρίζει την αλληλεγγύη προς τους Παλαιστίνιους από την αποδοχή του δρησκευτικού φονταμενταλισμού της Χαμάς, από την άλλη».

Ματαιοπονείτε έμμισθα όργανα της σιωνιστικής και της ιμπεριαλιστικής προπαγάνδας. Ο κόσμος, ιδιαίτερα οι προοδευτικοί άνθρωποι, τα έχει βρει αυτά τα όρια πριν από πολλά χρόνια. Και τα τηρεί, χωρίς να χρειάζεται δεωρείς. Βλέπει από τη μια έναν κατακτήτη και από την άλλη ένα λαό που αγωνίζεται για τη λευτερία του. Αυτός ο δεμελιακός διαχωρισμός καθορίζει όλα τα υπόλοιπα όρια.

■ Κορυφή του παγόβουνου

Η παραπληγική γυναίκα στα Χανιά, που έπεισε νεκρή επειδή η ΔΕΗ της έκοψε το ρεύμα, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Και η αστική προπαγάνδα, που έσπευσε να εκμεταλλευτεί το γεγονός, ξεχειλώνοντάς το τηλεοπτικά μέχρι να βαρεθεί ο κόσμος από τα κροκοδείλια δάκρυα των τηλεαστέρων, δέλησε να κρύψει το παγόβουνο. Τους χιλιάδες ανδρώπους που τους κόβουν το ρεύμα σε όλη τη χώρα, επειδή δεν έχουν να πληρώσουν. Αυτούς που δεν είναι εξαρτημένοι από ηλεκτροκίνητα μηχανήματα για να πέσουν νεκροί, δολοφονούνται όμως ηδικά, οδηγούμενοι στην εξαθλίωση.

■ Γενναιότητα

Πενήντα έφεδροι, γυναίκες στην πλειοψηφία τους, αρνήμηκαν να παρουσιαστούν στον ισραηλινό στρατό. Σε επιστολή τους, η οποία δημοσιεύτηκε από την «Ουάσιγκτον Ποστ», αναφέρουν ότι μολονότι μέχρι σήμερα υπηρετούσαν αποκλειστικά σε γρα-

φεία, κατάλαβαν πως αυτές οι δέσεις αποτελούν μέσα καταπίεσης. «Άφνούμαστε να υπηρετήσουμε και στηρίζουμε όσους δα πράξουν το ίδιο» αναφέρουν στην ανοιχτή επιστολή τους.

Πρόκειται για ιδιαίτερα γενναία πράξη, όχι μόνο λόγω των επαπειλούμενων ποινών, αλλά και λόγω της εδνικοφασιστικής υστερίας που επικρατεί σήμερα στο Ισραήλ. Οποιος τολμήσει να αντιταχτεί στον πόλεμο γενοκτονίας που διεξάγει η σιωνιστική οντότητα στη Γάζα, αντιμετωπίζει απειλή λινταρίσματος από τον οργισμένο σιωνιστικό όχλο.

■ Delivery boy

Ξεμπρόστιασε τον συριζιά Α. Βασιλόπουλο, νεοεκλεγέντα δήμαρχο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, ο Μελισσανίδης. Απεκάλυψε ότι άνθρωποι του συναντήθηκαν τρεις φορές μαζί του, στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, και ο Βασιλόπουλος συμφώνησε με τη συμφωνία που σε ψηφό επίπεδο είχε κλείσει ο ίδιος ο Μελισσανίδης με στελέχη της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Φυσικά, οι συνεργάτες του στη δημοτική παράταξη και οι σύντροφοί του στην τοπική οργάνωση του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήξεραν τίποτα. Αυτός ο τυπάκος, το delivery boy όπως χαρακτηρίστηκε από τις στήλες της «Κόντρας», έπαιρνε μέρος σε όλα παζάρια, χωρίς να ενημερώνει κανέναν. Και βέβαια, έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να υλοποιηθεί η παρασκηνιακή συμφωνία. Οι πληροφορίες μένα, πλέον, πάνω στην ένοπλη αντίσταση ηγετώνται με την ένοπλη αντίσταση, υπομένοντας τις τεράστιες δυσίες από τη σιωνιστική στρατιωτική μηχανή.

■ Παζάρια και παραμύθια

Μέχρι και την προηγούμενη εβδομάδα, οι ανταποκρίτες των ελληνικών αστικών εφημερίδων στις Βρυξέλλες μετέδιδαν «αποκλειστικές πληροφορίες», σύμφωνα με τις οποίες ο Γιούνκερ δέλει να φτιάξει μια Κομισιόν στην οποία διάλειμμα θα πλειοψηφούν οι γυναίκες. Από την πλειοψηφία των ονομάτων που έχουν μέχρι στιγμής ανακοινωθεί, βλέπουμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία (πάνω από 90%) των κομισάριων της επιτροπής Γιούνκερ διάλειμμα θα είναι άντρες!

Για μας, βέβαια, δεν έχει καμιά σημασία το ύλο, όπως δεν έχει και για τον Γιούνκερ και τους ιμπεριαλιστές γηγέτες. Αν το σημείωνουμε είναι για να δεί-

■ Υπεροχή

«Δίνω τα παιδιά μου στη Χαμάς». «Ακόμη και μεταξύ απλών ανδρώπων σαν και μένα, πλέον το χέρι το έχει το στρατόπεδο της αντίστασης». Δηλώσεις Παλαιστίνιων της Δυτικής Οχθού, όπως καταγράφηκαν από βρετανικές εφημερίδες.

Αυτή είναι η υπεροχή του στρατόπεδου της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Ακόμη και οι Παλαιστίνιοι που δεν είναι οργανωμένοι, τάσσονται ψυχή τε και σώματι με την ένοπλη αντίσταση, υπομένοντας τις τεράστιες δυσίες από τη σιωνιστική στρατιωτική μηχανή.

ξουμε τη διαφορά ανάμεσα στα παραμύθια της προπαγάνδας και την πραγματικότητα. Στο παρασκήνιο γινόταν παζάρι για την κατανομή των πόστων και στην ΕΕ και στην Κομισιόν και στο προσκήνιο διέδιδαν παραμύθια για γυναίκες, που είναι κάπως πιασάρικα.

■ Φανατικός ως νεοφώτιστος

Αμα δεν παινέψεις την πεδερά σου, δα πέσει η προίκα να σε πλακώσει. Κάπως έτσι σκέφτηκε ο... φέρελπις Ανδρέας Παπαδόπουλος, πρώην εκπρόσωπος τύπου της ΔΗΜΑΡ και γαμπρός της Ντόρας και έσπευσε να βγάλει στο twitter τη χολή του κατά του Αθραμόπουλου, μόλις ανακοινώθηκε ο ορισμός του ως έληγη κομισάριο. «Άμα είσαι "κύριος τίποτα" έως και επίτροπος γίνεσαι σε αυτή τη χώρα», έγραψε... με μίσος ο Αντρίκος, για να συγκεντρώσει σε χρόνο ρεκόρ σωρεία επικριτικών σχολίων και ν' αναγκαστεί να κατεβάσει το «κτιτίσιμα» μετά από μερικές ώρες. Μιλάνε, μωρέ Αντρίκο, για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου. Ο, τι και να 'ναι όλοι οι άλλοι, τους Μητσοτάκηδες δεν τους φτάνουν. Κατέχουν το απόλυτο αρνητικό ρεκόρ. Πριν γράψεις την παπαριά σου, δα έπρεπε να ρωτήσεις τη «μαμά» ή τον «παππού». Θα σου έλεγαν ότι αυτά που συζητάμε στις οικογενειακές μαζίζεις δεν τα γράφουμε δημόσια, γιατί φέρνουν το αντίδετο αποτέλεσμα. Και ήσουν και εκπρόσωπος Τύπου του κυρώθη, τρομάρα σου... Τώρα, δα έπρεπε να δώσεις αγώνα για να πείσεις τη «μαμά» να σε χρησιμοποιήσει σε πολιτική δέση. Εδειξες το φανατισμό του νεοφώτιστου, αλλά από πολιτική κρίση και υπευθυνότητα έναντι των συμφερόντων της «φαμίλιας» απέδειξες ότι είσαι ντιπ σκράπας.

■ Ο κυνισμός ως... ευαισθησία

Με το γνωστό μειλίχιο ύφος του, ο μέχρι στιγμής λιγομίλητος Γκίκας Χαρδούβελης εξέφρασε την ευαισθησία του για τους δανειολήπτες που δεν μπορούν να πληρώσουν τα στεγαστικά τους δάνεια: «Οι τράπεζες πρέπει να σκεφτούν λύσεις για να μπορέσουν οι δανειολήπτες να μένουν στο σπίτι τους τουλάχιστον για κάποιο διάστημα! Ο καπιταλισμός τους χρεοκόπισε, τους πέταξε στην ανεργία και ο υπουργός καλεί τις τράπεζες να τους αφήσουν να μείνουν για κάποιο διάστημα στα σπίτια που δα τους τα πάρουν, ως ενοικιαστές!

■ Λομπίστα

Θα ήθελε μια ακόμη δημεια στην Κομισιόν το Μαράκι (διαβάζεται ως μια λέξη), αλλά οι καλοί δεν πάνε χαμένοι. Οπως φρόντισε να ψιθυρίσει η ίδια στ' αυτά των δημοσιογράφων, έχει ήδη βρει δουλειά στο Λονδίνο, όπου δ' αναλάβει υπεύθυνο πόστο σε διεμνές ινστιτούτο που ασχολείται με τη δάλασσα και τη διάσωση των δαλασσιών πληθυσμών. Το «κοκέ» έγινε, προφανώς την περίοδο που το Μαράκι (μία λέξη, είπαμε) είχε την αρμοδιότητα της αιλιέας και των δαλασσών ως κομισάριος της ΕΕ. Πού θα βρουν καλύτερο λομπίστα από μια πρώην επίτροπο; Θα της ζητούσαμε να μας πει και το μπαγιόκο που δα «παντελονιάζει» ως λομπίστα του ινστιτούτου [και των καπιταλιστών που το χρηματοδοτούν], αλλά αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό εμπίπτει στα... προσωπικά δεδομένα.

■ Πάντα βρομιάρης

«Η υποκριαία, η ανοησία και η σιωπή της πνευματικής ελίτ, των καλλιτεχνών, των επιστημόνων και των μέσων ενημέρωσης απέναντι στην προέλαση του ναζιστικού και του σταλινικού ολοκληρωτικού καθεστώτος δα παραμείνουν εσαεί μια από τις δλιθερές, ντροπιαστικές αναμνήσεις του 20ού αιώνα». Ετσι ξεκινάει άρθρο του στη «Le Monde» ο Αντριανός Μίχνικ, άλλοτε διάσημος «αντιφρονών» στην Πολωνία και νυν διάσημος... ομοφρονών. Πάντα βρομιάρης ήταν, παιδί του παπισμού και των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων, οπότε η ταύτιση του ναζισμού με τον κομμουνισμό δεν μας εκπλήσσει. Πολιτική είναι η αφετηρία αυτού του σχολίου.

Ο Μίχνικ κάνει αυτή τη βρομιάρικη εισαγωγή για να επιτεδεί στον Πούτιν, του οποίου την «επιδειτική πολιτική που παραβιάζει σαφώς την κυριαρχία άλλων κρατών» «η Δύση ανέχεται σιωπηλά». Προφανώς, η Δύση δεν ασκεί επιδειτική πολιτική, ούτε παραβιάζει την κυριαρχία άλλων κρατών. Το Αφγανιστάν, το Ιράκ, η Λιβύη, το Μάλι, η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία αποτελούν... πλάσματα της φαντασίας μας, για να μη μιλήσουμε για τη στήριξη του σιωνισμού και για την επιθετική νεοσοπικοκρατική πολιτική.

Συνεχίζει ο Μίχνικ: «Όπως μαρτυρούν ανησυχητικά σημάδια, έχει ήδη ανοίξει το κουτί της Πανδώρας. Σοβινιστές και εδνικιστές τυχοδιώκτες, εραστές των αιματηρών κατακτήσεων, ταξιδεύουν από τη Ρωσία προς την Ουκρανία. Το να εξοπλίζεις αυτούς τους γκάγγκστερ είναι έγκλημα». Τους ναζί του «Δεξιού Τομέα» και του «Σζθομπόντα», που συμμετέχουν στην κυβέρνηση του Κιέβου, ο Μίχνικ φυσικά δεν τους βλέπει. Και να φανταστείς ότι αυτόν τον βρομιάρη τις δεκαετίες του '70 και του '80 τον παρουσίαζαν ως... προοδευτικό, όχι μόνο η προπαγάνδα της Δύσης, αλλά και διάφοροι αριστεροί!

Aν ζούσαν ο Αλτουσέρ και ο Πουλαντζάς θα αισθάνονταν πολύ άβολα διαβάζοντας το άρθρο με την υπογραφή του Τσίπρα*, που δημοσιεύτηκε στην «Έποχή» της προηγούμενης Κυριακής («Κυβέρνηση της Αριστεράς: Κράτος, τάξης και συμμαχίες»). Εντάξει, «ευρωκομμουνιστές ήθα συρθεί σε συμμαχία με το νέο φορέα που θα καταφέρει να συγκροτήσει η μνημονιακή σοσιαλδημοκρατία! Περίπτωση να μείνει στην αντιπολίτευση δεν εξετάζεται. Οταν, όμως, πρέπει να γίνει «μασάζ» σε μια μερίδα της «προεδρικής πλειοψηφίας» του ΣΥΡΙΖΑ, που κινείται γύρω από τη συγκεκριμένη εφημερίδα (ΑΚΟΑ, ΡΟΖΑ κ.ά.), τότε εκχυδαίζονται ακόμη και οι απόψεις των τοτέμ του λεγόμενου αριστερού ευρωκομμουνισμού.

Επειδή εμείς δεν σκοπεύουμε να πέσουμε στην παγίδα της ευρωκομμουνιστικής αμπελοφιλοσοφίας, θα αποκωδικοποιήσουμε τους θεωρητικούς ρεμβασμούς και θα τους μεταφράσουμε σε πολιτικό λόγο. Γιατί πολιτικές επιδιώξεις κρύβονται πίσω απ' όλη αυτή την αμπελοφιλοσοφία.

1. Το πρώτο που σημειώνει το άρθρο είναι πως «οι κυριαρχούμενες τάξεις διασύνονται ότι οποιαδήποτε κοινωνική κί-

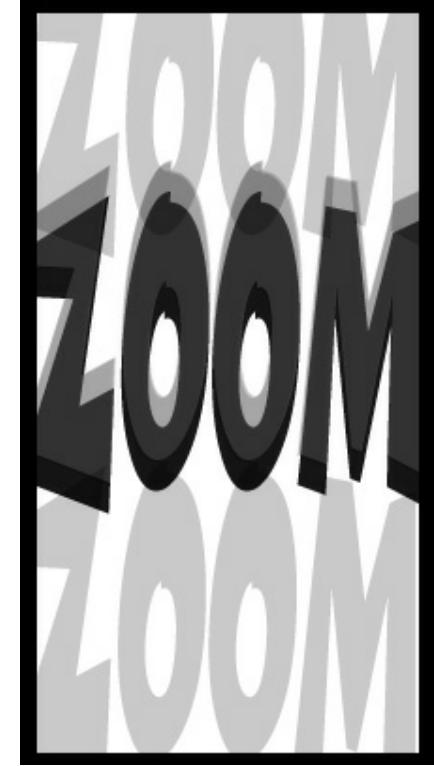
Τι είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, φτερό στον άνεμο; Ετοιμαστεί.

3. Εκείνο που λέγεται μέσα από περικοπλάνες είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει οπωσδήποτε να κυβερνήσει και γ' αυτό ή θα μαζεύει τα μπάζα της σοσιαλδημοκρατίας ή θα συρθεί σε συμμαχία με το νέο φορέα που θα καταφέρει να συγκροτήσει η μνημονιακή σοσιαλδημοκρατία! Περίπτωση να μείνει στην αντιπολίτευση δεν εξετάζεται. Το άρθρο θέτει ωμά το διλημμα στον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%», δηλαδή σ' αυτούς που δεν πολυγουστάρουν το μάζεμα των μπάζων: «Οποιος αυτό το άργονεί, κάνει πως δε το βλέπει ή το υποτιμά και μάλιστα στο όνομα της προτεραιότητας στη συγκρότηση της κοινωνικής συμμαχίας με τους «από κάτω» δεν καταλαβαίνει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να υπηρετήσει η αριστερά το σχέδιό της για τη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των «από κάτω», είναι να αποτρέψει το σχέδιο του αντίπαλου μπλοκ για την ανάσχεση, τη φθορά ή τον εξαντλησμό σε επιλογές ενσωμάτωσής της. Και ειδικότερα η στρατηγική ανασυγκρότησης

σημεύσεις αλλά και την έκβαση των προηγούμενων συγκρούσεων».

Μετάφραση: αφού έχουμε αποκηρύξει τη στρατηγική της «εφόδου στα χειμερινά ανάκτορα», δηλαδή την επανάσταση και το σάρωμα του καπιταλισμού, δεν πρέπει να περιμένουμε θαύματα. Βήμα-βήμα θα προχωρούμε! Αυτό, βέβαια, δε θυμίζει σε τίποτα τη θεωρία των «διαδοχικών ρήξεων» του «αριστερού ευρωκομμουνισμού», θυμίζει σοσιαλδημοκρατία σε συντηρητική εκδοχή (αρκεί να κάνουμε σύγκριση με το ΠΑΣΟΚ των πρώτων μεταχούντικων χρόνων) ήλατο ποιος ασχολείται με τέτοιες λεπτομέρειες; Σηματία έχει να φτιαχτεί ένας ιδεολογικός φερετζές για τους... ντροπαλούς Συρίζαϊους. Να 'χουν να επικαλούνται τον Αλτουσέρ και τον Πουλαντζά, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεργάζεται με όλα τα μπάζα της σοσιαλδημοκρατίας, με

Ιδεολογήματα άκρατης εξουσιολαγνείας

του κέντρου και της κεντροαριστεράς μόνον αδιάφορους στο όνομα μιας δήθεν ιδεολογικής καθαρότητας και ταξικής ιεράρχησης προτεραιοτήτων, δε μπορεί να μας αφήνει.

4. Οπότε το έδαφος είναι στρωμένο για να πέσει η πρακτική πολιτική πρόταση: «Ο μόνος τρόπος για να αποτρέψουμε αυτή την διαδικασία ανασυγκρότησης είναι μια ανοιχτή πολιτική συμμαχίων (...) Και με στόχο αυτή η πλατιά συστείρωση να οδηγήσει τον ΣΥΡΙΖΑ και τους συμμάχους του στην κατάκτηση της αυτοδυναμίας στις επόμενες εθνικές εκλογές».

5. Επειδή ο «ΣΥΡΙΖΑ του 4%» (ένα κομμάτι του για την ακριβεία, που συμμετέχει στην «προεδρική πλειόψηφία») έχει κάποιες δυσκολίες στο χώνεμα της γραμμής «να κυβερνήσουμε με όποιο κόστος» (έχουν ακόμη κάποιες ντροπούλες, από την εποχή που ανέμιζαν κόκκινες σημαίες), επιστρατεύονται οι θεωρητικοί του «αριστερού ευρωκομμουνισμού»: «Φυσικά η ανάληψη της κυβερνητικής εξουσίας ακόμη και με αυτοδυναμ

Το οτραπάτσο των «αήττητων»

Οσοι έχουν δει μια κωμωδία που παίχτηκε πριν από δύο δεκαετίες στους κινηματογράφους με τον τίτλο «Mars Attack» ίσως να θυμούνται τον αριανό που με δάκρυα στα μάτια άκουγε το λογύδριο του αμερικανού προέδρου (Τζακ Νίκολον), ο οποίος εκλιπαρούσε για συμφιλίωση. Λίγα λεπτά αργότερα, ο αριανός εκτελούσε τον πρόεδρο των ΗΠΑ γελώντας χαιρέκακα, ενώ οι υπόλοιποι πυροβολούσαν ότι κινούνταν στο διάβα τους (μέχρι και τα περιστέρια της ειρήνης). Στο ίδιο μοτίβο εξελίσσεται η δολοφονική εκστρατεία των σιωνιστών, με δύο όμως ουσιαστικές διαφορές. Πρώτον, αυτό που διαδραματίζεται δεν έχει ούτε ήνοια κωμωδίας και δεύτερον οι σιωνιστές δεν έχουν απέναντι τους ανθρώπους που τους εκλιπαρούν, αλλά ένα λαό αποφασισμένο να παλέψει μέχρι το τέλος για να κερδίσει το δίκιο του.

Το μόνο κοινό μεταξύ των δύο είναι η δολοφονική μονίμια των σιωνιστών που διαπράττουν το ένα έγκλημα πλέον μετά το άλλο: βομβαρδισμός σχολείου της υπηρεσίας UNWRA του ΟΗΕ, στο οποίο είχαν βρει καταφύγιο εκαποντάδες άστεγοι Παλαιστίνιοι, βομβαρδισμός του αρχηγείου της παλαιστινικής Ερυθρής Ήμισελίνην, βομβαρδισμοί νοσοκομείων και πυκνοκατοικημένων περιοχών, βομβαρδισμός λαϊκής αγοράς στο προάστιο Σουτζάγια της πόλης της Γάζας. Το τελευταίο «κατόρθωμα» των σιωνιστών του ναζισμού έγινε, μάλιστα, κατά τη διάρκεια μίας «ανθρωπιστικής αναπτυξανίας» που μονομερώς ανακοίνωσε ο ισραηλινός στρατός!

Αναλύοντας τα γεγονότα και βλέποντας την εξέλιξη αυτού του πολέμου, το μόνο σίγουρο συμπέρασμα στο οποίο μπορεί να καταλήξει κανείς είναι: το μόνο που έχει απομείνει πλέον στους σιωνιστές είναι να κάνουν αυτό που ξέρουν να κάνουν καλά. Να δολοφονούν όμως πληθυσμό, διαπράττοντας μια ακόμα γενοκτονία. Σε όλα τα άλλα έχουν αποτύχει.

Διάψευση στόχων

Αυτή τη φορά οι σιωνιστές είναι πιο προσεκτικοί από τις προηγούμενες. Αποφεύγουν τις υπερβολές για «προελάσεις» που έμεναν στα χαρτιά. Ο Νετανιάχου δηλώνει σε όλους τους τόνους, ότι η εκστρατεία θα είναι «μακρόχρονη», προσπαθώντας να προλάβει τις γκρίνιες στο εσωτερικό, που ήδη έχουν αρχίσει και θα ενταθούν όσο τα πτώματα των ισραηλινών στρατιωτών πολλαπλασιάζονται. Ο στόχος της καταστροφής των τούνελ και της οριστικής νίκης επί της Αντίστασης διαψεύδεται συνεχώς. Μπορεί οι σιωνιστές να γκρεμίζουν σπίτια των ηγετών της Χαμάς και να παρουσιάζουν σε δυτικούς δημοσιογράφους κάποια τούνελ που κατάφεραν να εντοπίσουν, η ολίθεια όμως είναι ότι δύο βδομάδες από το ξεκίνημα της χερσαίας εισβολής, στην ιτανία στην οποίας η κυβέρνηση Νετανιάχου έλαβε την απόφαση να ξεκινήσει τον πόλεμο στη Γάζα, ίσως να έχει επηρεαστεί από τα ιδεολογικά κίνητρα των ηγετών της». Ο πρώτην υπουργός Πολέμου και αρχηγός του ισραηλινού στρατού Σαούλ Μοφάζ, μιλώντας στο ισραηλινό Κανάλι 10, υποστήριξε ότι είναι αδύνατο για τον ισραηλινό στρατό να αποστρατικοποιήσει τη Λωρίδα με τη βία, ακόμα κι αν την επανακαταλάμβανε ολοκληρωτικά. Ο Μοφάζ κρίνει ότι θα πρέπει να επιστρατευτούν η Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα για να συνδράμουν σε μία διπλωματική, πολιτική και οικονομική

σημα στοιχεία του ισραηλινού στρατού. Στην προηγματικότητα είναι σίγουρα πολύ περισσότεροι (για διπλάσιους κάνει λόγο η Παλαιστινιακή Αντίσταση), αλλά αυτό δεν έχει και τόση σημασία τελικά, αφού ακόμα κι αυτό το νούμερο έχει προκαλέσει αναστάτωση στην ισραηλινή κοινωνία.

Οι πρώτες γκρίνιες

«Το τίμημα της χερσαίας επιχείρησης σε ζωές στρατιωτών μέσα στη Λωρίδα της Γάζας και κοντά στα σύνορα είναι εξαιρετικά βαρύ. Αυτοί που παίρνουν τις αποφάσεις δε φαντάστηκαν ποτέ ότι μετά από δέκα μέρες πολέμου στο έδαφος, το ύψος των νεκρών του στρατού θα υπερεβαινει το ορόσημο των 50. Οι ισραηλινοί πολίτες που απολάμβαναν ένα προστατευμένο μέτωπο στα σπίτια τους προσπάθεια, προκειμένου να επιτυχείται αναστάτωση στη Γάζα. Αυτός ο νέος κύκλος της βίας, από την άλλη, έχει προκαλέσει τεράστια αναταραχή. Οι ρουκέτες που εκτοξεύονται από τη Γάζα έχουν ενεργοποιήσει προειδοποιητικές σειρήνες στο Τελ Αβίβ, την Ιερουσαλήμ, τη Χαϊφα, τη Μπερεσέβα – όλες τις κυριότερες ισραηλινές πόλεις – και σε σημεία ανάμεσα σ' αυτές επίσης. Αυτές οι ρουκέτες δεν έχουν σκοτώσει ανθρώπους μέχρι τώρα, αλλά έχουν αναγκάσει σχεδόν όλους να τρέχουν για καταφύγιο αρκετές φορές την ημέρα και γκρέμισαν την αυταπάτη πως ό, τι συμβαίνει «εκεί» δεν επηρεάζει τη ζωή «εδώ». Αυτό θα ήταν αρκετό για να διακηρύξει νίκη τη Χαμάς».

Σε τέτοιες ανοησίες αναγκάζονται να προσφύγουν στελέχη του ισραηλινού καθεστώτος για να σώσουν το στρατοπαταρισμένο προφίλ του «ισχυρότερου στρατού της Μέσης Ανατολής»!

Ασφάλεια τέλος

Ο Αριέλ Ιλάν Ροθ, διευθυντικό στέλεχος του «Ισραηλινού Ινστιτούτου», που αποτελεί σιωνιστικό παραμάγαζο που ιδρύθηκε το 2012 στην Ουάσιγκτον από τον πρώην πρεσβευτή του Ισραήλ στις ΗΠΑ, Ιταμάρ Ραμπίνοβιτς, με άρθρο του στο αμερικανικό περιοδικό Foreign Affairs (<http://www.foreignaffairs.com/articles/141647/ariel-ilan-roth/how-hamas-won>), υπό τον αποκαλυπτικό τίτλο «Πώς κέρδισε η Χαμάς», προχωρά τους παραπάνω απαισιοδίους συλλογισμούς ένα βήμα παραπέρα: «Ανεξάρτητα από το πώς και το πότε θα τερματιστεί η σύγκρουση μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ, δύο πράγματα είναι βέβαια. Το πρώτο είναι ότι το Ισραήλ θα μπορεί να ισχυριστεί ότι κέρδισε μία τακτική νίκη. Το δεύτερο είναι ότι θα έχει υποστεί μία στρατηγική ήττα». Ο σιωνιστής αναλυτής αναγκάζεται να παραδεχτεί πράγματα που συνήθως δε λέγονται. Αξίζει να διαβάσετε τα παρακάτω εκτεταμένα αποσπάσματα για να καταλάβετε τι εννοούμε:

«Το Ισραήλ είναι πρόθυμο από καιρό να εμποδίσει την επέκταση της επιρροής των οργανώσεων της ισλαμικής αντίστασης, που τις βλέπει ως τους πιο αποφασισμένους αδυσώπτους εχθρούς. Σκεφτείτε ότι η πρότη Ιντιφάντα, από το 1987 μέχρι το 1993, οδήγησε στην αποδυνάμωση της κοινωνίας Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO) και την άνοδο επικίνδυνων και στρατιωτικών οργανώσεων όπως η Χαμάς και η Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ. Η απελή από αυτές τις ισλαμιστικές οργανώσεις έδωσε το κίνητρο στους ισραηλινούς ηγέτες Γιτζάκ Ράμπιν και Σιμόν Πέρες να ενισχύσουν την πτωτική πορεία της PLO Γάσερ Αραφάτ και να επιβιβαστούν στην ειρηνευτική διαδικασία του Οσλο, που αν είχε πετύχει θα ήταν το επιθανάτιο τέλος της Χαμάς. Πράγματι, ήταν βίᾳ της δεύτερης Ιντιφάντα που κατέστρεψε περίπου 1.000 ισραηλινές

ζωές μεταξύ 2001 και 2004 μέσα από κύματα επιθέσεων αυτοκτονίας στην καρδιά των ισραηλινών πόλεων, που προκάλεσαν την κάμψη της εμπιστοσύνης των ισραηλινών πολιτών και τελικά τους έπεισαν να υποστηρίξουν τη μονομερή αποχώρηση πολιτών και εποικισμών από τη Γάζα. Η ληπτάν αυτή η κίνηση να κατευνάσει την οργή των Παλαιστίνιων. Δεν το πέτυχε. Η επίμονη εκτόξευση ρουκέτων μικρής κλίμακας στις ισραηλινές πόλεις του βορρά από τότε που το Ισραήλ αποχώρησε από τη Γάζα δεν προκάλεσε τέτοια αναταραχή στο υπόλοιπο Ισραήλ για να φέρει στη Χαμάς στρατηγικά πλεονεκτήματα. Με άλλα λόγια, οι επιθέσεις της Χαμάς σε συνοριακές πόλεις δεν έχουν σταματήσει τη ζωή των περισσότερων ισραηλινών, που κάνουν τις καθημερινές τους δουλειές αγνοώντας σχεδόν πλήρως την πολιτική και ανθρωπιστική κατάσταση των Παλαιστίνιων στη Γάζα. Αυτός ο νέος κύκλος της βίας, από την άλλη, έχει προκαλέσει τεράστια αναταραχή. Οι ρουκέτες που εκτοξεύονται από τη Γάζα έχουν ενεργοποιήσει προειδοποιητικές σειρήνες στο Τελ Αβίβ, την Ιερουσαλήμ, τη Χαϊφα, τη Μπερεσέβα – όλες τις κυριότερες ισραηλινές πόλεις – και σε σημεία ανάμεσα σ' αυτές επίσης. Αυτές οι ρουκέτες δεν έχουν σκοτώσει ανθρώπους μέχρι τώρα, αλλά έχουν αναγκάσει σχεδόν όλους να τρέχουν για καταφύγιο αρκετές φορές την ημέρα και γκρέμισαν την αυταπάτη πως ό, τι συμβαίνει στη Γάζα. Οι τρεις κυβερνήσεις που είναι όλες καθαροί φίλοι της Αμερικής αισθάνθηκαν προδομένες. Κάποιος στο πρωθυπουργικό γραφείο είπε βιαστικά – ή ανότα – ξεκάθαρα ότι ο Κέρι μας πρόδωσε. Κι αυτό συνετελεσε σε μία δύσκολη επικοινωνία μεταξύ Δευτέρας Εγραφέ:

«Το Ισραήλ έκανε λάθος που άνοιξε την πόρτα στην αμερικανική διαμεσολάβηση. Ο στόχος – ή η ψευδοσθήη για να είμαστε πιο ακριβείς – ήταν ότι ο Κέρι θα επέβαλε την εκεχειρία στο Κατάρ, για να την επιβάλει στον ιγέτη της Χαμάς ήλεντ Μισάλ. Το αντίθετο έγινε: Το προσχέδιο που σταλήκει στην Ιερουσαλήμ, τη Ραμάλα και το Κάιρο ήταν ένας αμερικανικός εναγκαλισμός στη Χαμάς, τις απαιτήσεις της, τη συνεχίζομενη εξουσία της στη Γάζα. Οι τρεις κυβερνήσεις που είναι όλες καθαροί φίλοι της Αμερ

Οι εφιάλτες των σιωνιστών ζωντανεύουν

Ζωντανεύουν οι χειρότεροι εφιάλτες των σιωνιστών, που πλέον δεν έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο τις βαριές απώλειες από τα χτυπήματα της Παλαιοιστικής Αντίστασης στη Γάζα αλλά και επιθέσεις ένοπλων μαχητών της Αντίστασης και στη Δυτική Οχθή ενάντια σε ισραηλινές περιπόλους και στα σημεία ελέγχου που βρίσκονται διάσπαρτα στη Δυτική Οχθή και την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Θύλακες ένοπλης αντίστασης, που –σύμφωνα με το λιβανέζικο πρακτορείο Al Alkbar (28/7/14)– πιθανόν να αποτελούν τμήματα των διαλυμένων πια Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσα, ένοπλου σκέλους της Φατάχ, προχωρήσαν σε ένοπλες επιθέσεις σε ισραηλινές περιπόλους στην κατεχόμενη Δυτική Οχθή, αλλά και σε σημεία ελέγχου των σιωνιστών, προκαλώντας απώλειες στο σιωνιστικό στρατό στην περιφέρεια των μεγάλων διαδηλώσεων των Παλαιοιστίνων, οι οποίες σαρώνουν τις πόλεις και τα χωριά της Δυτικής Οχθής.

Το 2008, η Φατάχ συνήψε συμφωνία με τους σιωνιστές, οι οποίοι δέχτηκαν να παροχωρήσουν αμνηστία σε όσους μαχητές του ένοπλου σκέλους της δέχονταν να καταθέσουν τα σπίτια και να αποκρύψουν την ένοπλη αντίσταση στον κατακτητή. Αυτό, βέβαια, δεν εμπόδισε το Ισραήλ να προχωρήσει σε δολοφονίες των πιο μαχητικών απ' αυτούς και να φυλακίσει δεκάδες μαχητές, οι οποίοι, άσπροι πιλέονταν, έπεσαν ανυπεράσπιστα στα νύχια των σιωνιστών.

Παρολαυτά, κάποιοι πυρήνες του ένοπλου σκέλους της Φατάχ δεν παραδόθηκαν, διατήρωντας τον οπλισμό τους και καταφέρνοντας να μείνουν αλώβητοι από το πογκρόμ συλλήψεων και δολοφονιών που εξαπέλυσαν οι σιωνιστές σε αγαστή συνεργασία με την Παλαιοιστική Αρχή. Αυτοί οι θύλακες ένοπλης αντίστασης, σύμφωνα με το «Al Ahkbar», έχουν πιθανόν τη βάση τους στα στρατόπε-

δα προσφύγων της Δυτικής Οχθής, στα οποία ή Π.Α. και οι σιωνιστές δεν κατάφεραν να ξεριζώσουν πλήρως τις ένοπλες ομάδες που προϋπήρχαν, λόγω της κοινωνικής και πολεοδομικής δομής των στρατοπέδων. Οι κάτοικοι τους διοιτηρούν πολύ ισχυρούς δεσμούς μεταξύ τους, ενώ οι περιοχές, λόγω της πολύ πυκνής δόμησης, βρίθουν από κρυψώνες που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ως καταφύγια της ένοπλης Αντίστασης.

Ομως, ο μεγαλύτερος εχθρός του ένοπλου αγώνα στη Δυτική Οχθή παραμένει η στρατιωτική συνεργασία μεταξύ Παλαιοιστικής Αρχής και Ισραήλ, η οποία συνεχίζεται από τον Αμπάρι, παρά την εισβολή των σιωνιστών στη Γάζα και τη σφαγή χιλιάδων αμάχων. Η κλίκα του Αμπάρι παραμένει ένας από τους μεγαλύτερους εχθρούς της Παλαιοιστικής Αντίστασης στη Γάζα και τη Δυτική Οχθή.

Στο μέτωπο της Γάζας, οι σιωνιστές τα έχουν βρει πολύ σκούρα και πλέ-

on, παρά τις πολεμικές κορώνες που εκτοξεύουν τα στρατιωτικά τους στελέχη, ψάχνουν τρόπο αποχώρησης έχοντας υποστεί μεγάλες απώλειες σε πολεμικό υλικό και στρατιώτες. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, το Ισραήλ παραδέχεται την απώλεια 53 στρατιωτών, ενώ η Παλαιοιστική Αντίσταση δηλώνει ότι έχει σκοτώσει παραπάνω από 110. Την Τρίτη 29 Ιουλίου, οι Ταξιαρχίες Ιζεντίν Άλ Κασάμ της Χαμάς έδωσαν στη δημοσιότητα βίντεο που δείχνει την καταδρομική επιχείρηση μαχητών της, οι οποίοι κινήθηκαν μέσω υπόγειου τούνελ και επιτέθηκαν σε ισραηλινό φυλάκιο στην περιοχή Νάχαλ Οζ στο έδαφος του Ισραήλ. Από την καταδρομική επιχείρηση σκοτώθηκαν δέκα Ισραηλινοί στρατιώτες, προκαλώντας ρίγη τρόμου στην ισραηλινή «κοινή γνώμη», η οποία συνεχίζει να στηρίζει αναφοράντων την εισβολή των σιωνιστών στη Γάζα και το μακελειό ενός ολόκληρου λαού.

κουλσκι πρότεινε να δοθούν στο Ισραήλ για την αντιπυραυλική του ασπίδα. Ο προεδρεύων της Γερουσίας (στην οποία πλειοψηφήρων οι Δημοκρατικοί) Χάρι Ρέιντ υποστήριξε τη Δευτέρα ότι τα λεφτά αυτά ίσως να είναι λίγα. Ο δε εκπρόσωπος των Ρεπουμπλικάνων στη Βουλή των Αντιπροσώπων, που είναι και προεδρεύων του δεύτερου νομοθετικού σώματος των ΗΠΑ (στο οποίο πλειοψηφούν οι Ρεπουμπλικάνοι), υποστήριξε με τη σειρά του ότι οι ΗΠΑ πρέπει να σταθούν δίπλα στο Ισραήλ «όχι ως παραπτηρής ή μεσολαβητές, αλλά ως ένας ισχυρός εταίρος και έμπιστος σύμμαχος».

Οσα λεφτά κι αν δώσουν γι' αυτό το αμφιλγόμενο σύστημα αντιπυραυλικής ασπίδας, που δέχεται έντονες αρνητικές κριτικές από αρθρογράφους σε αμερικανικές τεχνολογικές ιστοσελίδες, όπως αυτή του MIT, που υποστηρίζει ότι η επιτυχία του δεν υπερβαίνει το 5% («Μια εξήγηση για τις αποδείξεις της αδυναμίας του συστήματος του Σιδερένιου Θόλου», <http://www.technology-review.com/view/528991/an-explanation-of-the-evidence-of-weaknesses-in-the-iron-dome-defense-system/>), δε θα κατορθώσουν να νικήσουν την Παλαιοιστική Αντίσταση. Γιατί η Αντίσταση δεν περιορίζεται στην εκτέλεση ρουκετών, αλλά μάχεται σώμα με σώμα με τους εισβολείς. Η Αντίσταση παλεύει

για ένα δίκαιο σκοπό: την απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης. Οι σιωνιστές στρατιώτες για ποιο σκοπό παλεύουν; Για την εξασφάλιση της «ηρεμίας» του σπιτικού τους, όταν η Παλαιοιστίνη αργοτεθαίνει; Για πόσο, όμως, θα είναι διατεθειμένοι να μάχονται; Σήγουρα πολύ λιγότερο από τους Παλαιοιστίνους που δεν πρόκειται ποτέ να αφήσουν τα σπίτια. Γ' αυτό και ο Ομπάρι προσπάθησε να προσγειώσει τον Νετανιάχου που ζήτα «αποστρατιωτικοποίηση της Γάζας» ως μέρος της εκεχειρίας, συνιστώντας του να περιμένει. Οι δε μαχητές της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς ξεκοθάρισαν ότι δε θα δεχτούν οποιαδήποτε εκεχειρία αν δεν αφθεί ο αποκλεισμός της Γάζας. Κάπι του ανογνώρισε ότι πρέπει να γίνει ακόμα και ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν που δε φημίζεται για τα... αντιστασιακά του αισθήματα.

Οσο εξελίσσεται αυτός ο πόλεμος θα φαίνεται πιο ξεκάθαρα ότι ο χρόνος είναι με το μέρος της Αντίστασης και όχι με το μέρος των σιωνιστών. Μπορεί οι σιωνιστές να δολοφονούν συστηματικά, όμως έναν ολόκληρο λαό δεν μπορούν να τον ακρανίσουν, ακόμα κι αν παραμείνουν στη Γάζα για καιρό, όπως δηλώνει σε χιλιούς τόνους ο Νετανιάχου. Τότε, εκτός από τις ρουκέτες θα έχουν να αντιμετωπίσουν και τις ανθρώπινες βόμβες στα μετόπισθεν.

Οι σιωνιστές παραδέχονται ανοιχτά πλέον ότι αδυνατούν να καταστρέψουν το δίκτυο των υπόγειων τούνελ της Παλαιοιστικής Αντίστασης, τα οποία εκτείνονται σε απροσδιόριστη έκταση κάτω από τη Γάζα και το Ισραήλ. Σύμφωνα με δηλώσεις στελεχών του σιωνιστικού στρατού, τα τούνελ που έχουν εντοπίσει μέχρι τώρα είναι πολύ περισσότερα από όσο περίμεναν. Τα τούνελ αυτά, εν αντιθέσει με εκείνα που βρίσκονται στα σύνορα με την Αίγυπτο και χρησιμοποιούνται για την τροφοδοσία της Γάζας, είναι πιο μεγάλα, έχουν σκαρφεί 30 μέτρα κάτω από την επιφάνεια του εδάφους και έχουν ενισχυθεί με οπλισμένο σκυρόδεμα για να προστατεύονται από τους επίγειους και εναέριους βομβαρδισμούς του Ισραήλ. Παράλληλα, έχουν πολλοπλές εισόδους, κάνοντας τη χαρτογράφηση του δικτύου τους δύσκολη και χρονοβόρα διαδικασία για το σιωνιστικό στρατό. Επίσης έχουν θωρακισμένα μπτούκερ, τα οποία χρησιμεύουν ως καταφύγια για τους μαχητές της Αντίστασης ύστερα από κάθε ενέργεια. Το δίκτυο των τούνελ, εκτός από τις επιχειρήσεις της Αντίστασης, χρησιμεύει και για τη μετακίνηση των στελεχών της Αντίστασης, τα οποία προστατεύονται μ' αυτό τον τρόπο από τις στοχευμένες δολοφονικές επιθέσεις των σιωνιστών. Οσο οι ισραηλινοί γίνονται πιο αποτελεσματικοί στον εντοπισμό και την καταστροφή των υπογείων τούνελ τόσο η Αντίσταση θα τα εξελίσσει, κάνοντάς τα απρόσβλητα από τον ισραηλινό στρατό.

Οι επιτυχίες της Παλαιοιστικής Αντίστασης στα πεδία των μαχών έχουν αυξήσει σε πρωτόγνωρο βαθμό τη δημοτικότητά της στον παλαιοιστικό λαό, ενώ παράλληλα οικοδομείται καθημερινά στις λαϊκές μάζες η πετπούθηση ότι η μόνη διέξοδος για το λαό της Παλαιοιστίνης βρίσκεται στον ανυποχώρητο ένοπλο αγώνα. Οι επιτυχίες της Αντίστασης έχουν

οδηγήσει τη συντριπτική πλειοψηφία του παλαιοιστικού λαού να συστερώθει γύρω της, παρέχοντάς της κάλυψη και προστασία στα πεδία που μάχεται τον πάνοπλο ισραηλινό στρατό.

Μέχρι τώρα, η Αντίσταση έχει καταφέρει να χτυπάει στόχους βαθιά μέσα στο Ισραήλ, σε απόσταση που φτάνει πλέον τα 160 χιλιόμετρα. Παράλληλα, έχει καταφέρει να κρατήσει την ηγεσία της αλώβητη από τη σιωνιστική επιθέση. Από την πρώτη στιγμή κατάφερε να χτυπάει τους στρατιώτες του εχθρού με καταδρομικές επιχειρήσεις στα μετόπισθεν, χωρίς να συναντά αντίσταση, κάτι το οποίο συνεχίζει μέχρι σήμερα με επιτυχία. Το Ισραήλ, παρά τη συντριπτική υπεροπλία του έναντι της Αντίστασης, αδυνατεί να εφαρμόσει την τακτική «σοκ και δέος» εναντίον της και κατέφυγε αποκλειστικά στη συστηματική σφραγίδα γυναικόπαιδων και ηλικιωμένων. Η ε

Στον απόρχο της σχολικής χρονιάς που πέρασε και ενάμιση μήνα από την έναρξη της νέας, ο απολογισμός είναι βαρύς. Βαρύς, γιατί η δημόσια εκπαίδευση υπέστη σωρεία αντιεπαρθετικών αλλαγών, που κατατρώνε την «ακροδιά» της, που είναι ό, πιέζει απομείνει από το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της, χτυπούν ανελέητα τα παιδιά της και το δικαίωμά τους στη μόρφωση και εξανδραποδίζουν τους εργαζόμενούς της, εκπαιδευτικούς.

Η επέλαση των αντιδραστικών μέτρων δεν ήταν «αναίμακτη». Υπήρξαν αντιστάσεις και μάλιστα μαζικές, που στην πλειοψηφία τους, όμως, υπήρξαν αισθενικές, οι οποίες δε μπόρεσαν να αποτρέψουν τη φορά των πραγμάτων, που επέβαλαν υπουργείο Παιδείας, κυβέρνηση και τρόικα. Τον αγώνα απόμειναν να τον δίνουν μόνο οι ευθέως πληγέντες από τα μέτρα, δηλαδή η εκπαιδευτική κοινότητα και αυτή όχι ως σύνολο, καθώς κατατρύχεται από τον σκόπιμο κατακερματισμό και τις ψευτο-αντιθέσεις, που έχουν καλλιεργήσει χρόνια τώρα το σύστημα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διαφόρων κλάδων. Η ευρύτερη εργαζόμενη κοινωνία έμεινε όπραγη, παρατηρητής των εγκλημάτων που συντελούντων σε βάρος στην ουσία των παιδιών της, καθώς φαίνεται να θεωρεί, κάτω από το βάρος της ήττας που υπέστη, των συνεχών χτυπημάτων και της απογοήτευσης, «πολυτέλεια» των αγώνων για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και πανεπιστήμιου.

Εκτός, όμως, από τη μη εκδήλωση της ταξικής αλληλεγγύης, που στέρησε τις προβαλλόμενες αντιστάσεις από «καύσιμα», οι αιτίες που ροκάνισαν την οποιαδήποτε συνέχιση και αποτελεσματικότητα ήταν αυτές που κατατρώνε όλο το εργατικό κίνημα: Απουσία ταξικού πόλου, νοοτροπία ανάθεσης, αδυναμία ή και όρνηση ρήξης με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, υποταγή στην αστική νομιμότητα.

Φωτεινές εξαιρέσεις, ασφαλώς υπήρξαν. Εξαιρέσεις που ανοίγουν χαραμάδες ελπίδας για τους αγώνες του μέλλοντος, ένδειξη ότι σιγά-σιγά μπορεί να φτιάχτει η «μαγιά», που θ' ανοίξει παράθυρο στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Η μαζική, παρατεταμένη, με θαυμαστή εμμονή στο στόχο, με αποφασιστικότητα, απεργία των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ (ιδιάιτερα αυτών του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ), που αναπτύχθηκε σε διαρκή κόντρα με την αστική νομιμότητα και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ήταν μια τέτοια φωτεινή εξαίρεση.

Αξιοσημείωτη επίσης είναι η επιμονή και η αποφασιστικότητα που επιδεικνύουν οι απολυμένες καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών. Μια χούφτα γυναίκες, στην πλειοψηφία τους ώριμες ηλικιακά, δε λυγίζουν μπροστά στην τρομοκρατία των ορδών των ΜΑΤ και συνεχίζουν να παλεύουν για το αυτονόητο, για το δικαίωμά τους στη δουλειά, παρά τις αυταπάτες ότι θα βρουν τη δικαίωση μέσα από νομικούς χειρισμούς, που τις παρασέρνουν κάποιες φορές.

Σταχυολογώντας τις πιο σημαντικές από τις αντιδραστικές και αντιεπαρθετικές ρυθμίσεις που επιβλήθηκαν τη χρονιά που πέρασε, αναφέρουμε:

◆ Την ψήφιση με τη διαδικασία του

Μαύρος απολογισμός, αλλά και αχτίδες ελπίδας

κατεπείγοντος από τη Βουλή λήγο πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς 2013-2014 του νόμου για το «νέο Λύκειο» (ν. 4186/2013). Η μεγάλη και διαρκής επιθυμία του αστισμού να χτυπήσει άγρια και αποφασιστικά την τάση της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή εκπαίδευση υπαγόρευσε τούτο το νόμο. Που εισήγαγε νέους ανυπέρβλητους ταξικούς φραγμούς, ιδιαίτερα εποχής για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Καθιέρωσε έναν απέραντο εξεταστικό μαραθώνιο σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, με εξετάσεις πανελλαδικού τύπου σε όλα τα μαθήματα, αύξησε αποφασιστικά το βομβό δυσκολίας για την προαγωγή από τάξη σε τάξη και για την απόλυτη των μαθητών από το Λύκειο και έκανε πιο περίπλοκο το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στο οποίο συνυπολογίζεται και ο βαθμός όλων των τάξεων του Λυκείου. Προσέφερε με τον τρόπο αυτό άφρονη πελατεία στα φροντιστήρια και ταυτόχρονα υποβάθμισε παραπέρα τη ζωή του δημόσιου σχολείου, καθώς «τελείωσε» οριστικά το μύθο του «αυτόνομου μορφωτικού» χαρακτήρα του Λυκείου, υποτάσσοντας πλήρως τη βαθμίδα αυτή στους μηχανισμούς επιλογής των μαθητών και στις εξετάσεις εισαγωγής στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Το «νέο Λύκειο» είναι το σχολείο της αμφιρωσιάς, καθώς βάθυνε παραπέρα η πρώιμη εξειδίκευση. Διατηρούνται επίσης οι δυο τύποι Λυκείου (Γενικό και Επαγγελματικό), καθώς και οι Επαγγελματικές Σχολές (ΣΕΚ), για να γίνει κατανοητό ότι πρέπει να διαχωρίζεται η ήρα από το σιτάρι, η οποία γενική μόρφωση (λέμε τώρα) από τη στενή κατάρτιση, για την οποία είναι προορισμένα τα παιδιά της εργατικής τάξης, ενώ καθιερώθηκε και γενικεύτηκε ο κακόφρημος θεσμός της «μαθητείας», που προσφέρει τσάμπα εργατικό δυναμικό στο κεφάλαιο.

Το «νέο Λύκειο» είναι ένα σχολείο για την ελίτ, γι' αυτούς που μπορούν να παλέψουν με τους νέους ταξικούς φραγμούς με καλύτερους όρους, επειδή διαθέτουν το ανάλογο μορφωτικό επίπεδο αλλά και την ανάλογη «τσέπη», αφού οι αμέτρητες εξετάσεις σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, σαφάρις αναβαθμισμένης δυσκολίας, απαιτούν και πρόσθετη στήριξη και συνταγές επιτυχίας, προς τέρψη των εμπόρων της γνώσης.

Τα τραγικά αποτελέσματα αυτών των νέων σκληρότερων όρων προαγωγής και απόλυτης (θέματα επιλεγμένα σε ποσοστό 50% από τράπεζα θεμάτων, νέος τρόπος υπολογισμού της βαθμολογίας), που εφαρμόστηκαν φέτος για πρώτη φορά στην Α' Λυκείου, τα ειδιμένεια της πρόσφατα. Μόνο έπειτα από τέσσερις αλλαγές-παρεμβάσεις στον τρόπο υπολογισμού της βαθμολογίας, ώστε να διατηρηθεί ανέπαφη η ουσία της μαθητοκτόνας τράπεζας θεμάτων, έγινε κατορθωτό να μην είναι μετεξεταστεί για το Σεπτέμβρη ένας στους τέσσερις μα-

θητές (το 25% των μαθητών κατά μέσο όρο) και το ποσοστό αυτό να πέσει στο 19% περίπου, σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας (τις προηγούμενες χρονιές κυμαίνονταν στο 5% περίπου).

◆ Την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα στα δημοτικά σχολεία και τα νηπιαγωγεία, που δημιούργησε της προϋποθέσεις για πολυπλήθη τμήματα των 28 μαθητών (25+10%). Η ρύθμιση έγινε με Υπουργική Απόφαση (αρ. πρωτ. Φ.12/622/129803/Γ1, 16-9-2013) και πλήρτει βάσιμα την ποιότητα της μαθησιακής διαδικασίας.

◆ Την τροπολογία-προσθήκη που κατατέθηκε στο νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την οποία καθιερώνεται καθημερινός ασφυκτικός ηλεκτρονικός έλεγχος του ωραρίου των εκπαιδευτικών.

Ο διευθυντής κάθε σχολικής μονάδας και ο προϊστάμενος κάθε άλλης υπηρεσιακής μονάδας του ΥΠΑΙΘ είναι αρμόδιος και υπεύθυνος για την καθημερινή τήρηση και σύνταξη του «Ατομικού Δελτίου Παρουσίας Προσωπικού» (ΒΠΠ) για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας δημόσιας εκπαίδευσης. Αντίστοιχα, το εκπαιδευτικό προσωπικό της σχολικής ή υπηρεσιακής μονάδας είναι υπεύθυνο για την καθημερινή τήρηση και σύνταξη του «Ατομικού Δελτίου Παρουσίας Προσωπικού» (ΑΔΠΠ). Στόχος αυτής της ρύθμισης είναι να λοιδορθούν οι εκπαιδευτικοί, να εμφανιστούν στην «κοινή γνώμη» ως «κοπονατζήδες», «επίορκοι» και τα συναφή και να βγουν λάδι το υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση, που με την καταριθμένη της εισαγωγή στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, καθορίζεται από το τζίρο των καπιταλιστών και στη συγκεκριμένη περίπτωση από το τζίρο των επιχειρηματίων ξενοδόχων.

◆ Την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ώστε να επιτευχθεί η συστηματική καθήλωση τους στις κατώτατες βαθμολογικές κλίμακες, που αντιστοιχούν στους μισθούς πείνας του ενιαίου μισθολόγου-φτωχολόγου και η συστηματική τροφοδοσία της δεξαμενής των «πλεοναζόντων» με τους κριθέντες ως «ανεπαρκείς», οι οποίοι θα μεγαλώνουν τις ουρές των απολυμένων. Η «κινεζοποίηση» του εκπαιδευτικού, ασφορτί με το σχολείο της αμάθειας και της αγρούς, απαιτεί ένα μείγμα οικονομικά εξαθλιωμένου, ψυχικά και πνευματικά εξανδραποδισμένου και υποταγμένου εργαζόμενου. Το ΠΔ για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών (ΦΕΚ 240/5-11-2013) ακολούθησε μια σειρά Αποφάσεων και εγκυλίων για την εφαρμογή της λεγόμενης «αυτοαξιολόγησης», προπομπή της αξιολόγησης, η οποία, σύμφωνα με τους μισθολογίους του υπουργείου Παιδείας έπειτε να γενικευτεί τη χρονιά που πέρασε σε όλα τα σχολεία. Το εγχείρημα συνάντησε σφρόδες αντιστάσεις καταρχάς, οι οποίες στη συνέχεια απόνησαν με τη βρόμικη τακτική που ακολούθησε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών, που συνοψίστηκε από τη μια στα μεγάλα λόγια και τις ηχηρές διακηρύξεις και από την άλλη σε νομικούς τακτικούς, που τελικά οδήγησαν στην απογοήτευση και στην αποδοχή της αστικής νομιμότητας που επέβαλε το υπουργείο με τον βιούρουλα και την τρομοκρατία του «εντέλεσθε».

αιαδημαϊκή ισοτιμία τίτλων σπουδών από την ισοτιμία των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτούς τους τίτλους, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την αναγνώριση «πτυχίων» που δίνουν ιδιωτικές κερδοσκοπικές δομές εκπαίδευσης, όπως είναι τα κολέγια, που έχουν συμβληθεί με πανεπιστήμια του εξωτερικού ή πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού που έχουν οργανώσει τις σπουδές τους σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Μιτολόνια. Με τροπολογία, που κατατέθηκε στο νόμο για τις λαϊκές αγορές, τα «πτυχία» των κολεγίων μπαίνουν πλέον σε διαδικασίες ισοτιμίας από το ΣΑΕΠ και εμμέσως πλην σαφώς τα κολέγια, που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια, τοποθετούνται στη σφαίρα της ανώτατης εκπαίδευσης, «νομιμοποιώντας» τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και στη χώρα μας και παρακάμπτοντας τη συνταγματική επιταγή.

◆ Τις διαθεσιμότητες και τις απολύτες χιλιάδων εκπαιδευτικών της ΤΕΕ, με την αιφνιδιαστική κατάργηση 49 ειδικοτήτων της και τις διαθεσιμότητες-απολύτες των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ. Μέχρι σήμερα πάνω από 1.700 καθηγητές ειδικοτήτων της ΤΕΕ είναι υπό ομηρία-απόλυτη, καθώς έχει παραταθεί το διάστημα της διαθεσιμότητάς τους και ένοις στους δύο διοικητικούς καρατομέται. Το δικαίωμα στην επιβίωση (και όχι στη ζωή) έχασαν και οι σχολικοί φύλακες, για να ικανοποιηθεί η εντολή της τρόικας για απολύτες 15.000 δημόσιων υπάλληλων μέχρι το τέλος του 2014.

Οπως σημειώσαμε και στην αρχή, στον εκπαιδευτικό Αρμαγεδώνα αντιστάθηκε η εκπαιδευτική κοινότητα. Η αντίσταση αυτή είχε διαφορετικές τοχύτητες και διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά. Ξεχώρισε, ασφαλώς, η τετράμηνη σχεδόν απεργία των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ, που έφθασε στην κορύφωση και στην κρίσιμη στιγμή σταμάτησε μόνο ύστερα από τα ύπουλα πισώπλατα μοχαιρώματα, που της κατάφεραν οι δυνάμεις των κομμάτων της κοινωνικής δημιουργίας που δρούν μέσα στο κίνημα (ΣΥΡΙΖΑ, Περισσός), κάποιο πανεπιστημιακό καθηγητάδες καλοθελητές και η υψηλόβαθμη πανεπιστημιακή κάστα, ενώ δεν κατάφεραν να τη λυγίσουν οι συνεχείς τρομοκρατικές απελές και πράξεις του υπουργείου Παιδείας. Ο συνδυασμός των κάλπικων υποσχέσεων για την επαναπρόσληψη δύον με τις αυταπάτες για απομικά βόλεμα (ειδικά στο ΕΜΠ), οδήγησαν τελικά στο σπάσιμο της απεργίας στο ΕΜΠ, που άριστες αικάλυψη και αποδύναμωσε και την απεργία στο ΕΚΠΑ.

Από τη μεριά του, το φοιτητικό κίνημα στάθηκε αλληλέγγυο στον αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων, χωρίς, όμως, να μπορέσει να μετατραπεί από απλό συμπαραστάτη σε συνοδοπόρο και συναγωνιστή.

Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η απεργία διάρκειας που πήγε να ξεκινήσει στις αρχές της σχολικής χρονιάς έκλεισε απότομα τον κύκλο της πριν προλάβει καν να αναπτυχθεί, γιατί δεν είχε τα «εσωτερικά καύσιμα» να δώσει έναν τέτοιο απαιτητικό απ' όλες τις απόψεις υψηλής έντασης αγώνα. Απογοήτευση, ανάθεση, δεσμοί με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, υπονομευτικός ρόλος των δυνάμεων του αιστισμού δύον των αποχρώσεων, αδυναμία δημιουργίας ενός ισχυρού και αδιαίρετου, τουλάχιστον εκπαιδευτικού μετώπου με την πρωτοβάθμια, εποιξαν και εδώ το ρόλο τους σ' αυτή την εξελίξη.

Ασφαλώς, ο πιο μαζικός και παρατεταμένος αγώνας στην πρωτοβάθμια ειδικά, αλλά και τη δευτεροβάθμια, ήταν ο αγώνας για την αποτροπή της «αυτοξιλούγησης» στην πράξη. Ξεκίνησε μαζικά με μορφές, όμως, που υποδεικνύονταν από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και που ήταν ήπιες, ενώ κινούνταν πάντα μέσα στο πλαίσιο του συνδικαλιστικού ευπρεπισμού και της αστικής νομιμότητας. Οταν ο αντίπαλος έπιασε το βούρδουλα, ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επέμενε σταθερά στη «νομιμότητα» και στην κατάργηση του νόμου στην πράξη ξεχωριστά από τον καθένα εκπαιδευτικό, το παιχνίδι χάθηκε. Παρόλ' αυτά, η αντίθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών στην «αυτοξιλούγηση-αξιολόγηση», φάνεται πως προβληματίζει το υπουργείο Παιδείας, ως προς την τακτική που θα αικολουθήσει την επόμενη σχολική χρονιά, χωρίς, όμως, να παραιτείται από την ουσία και το περιεχόμενο αυτού του αντιδραστικού μέτρου.

Κοντολογίς, η επόμενη χρονιά φέρνει εκ των πραγμάτων και την αναγκαιότητα για νέους αγώνες της εκπαιδευτικής κοινότητας. Οι αποτυχίες, οι αδυναμίες του παρελθόντος πρέπει να προβληματίσουν σοβαρά, ειδικά τους ταξικούς ανθρώπους, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για το ξεπέρασμά τους.

Ανθρακες ο Θησαυρός

Με μια υπόσχεση για 30 Μεκατομμύρια ευρώ σε μια «αναπτυξιακή» τράπεζα, που στο τέλος μπορεί και να μη δοθούν, ο νέος υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας Μισέλ Σαπέν εκανε το πρώτο πέρασμά του από την Ελλάδα, προφανώς για να διερευνήσει «δουλειές» για τα γαλλικά μονοπάλια.

Η συνάντηση με τον Χαρδούβελη φόρηκε περισσότερο σαν εθιμοτυπική όμως σ' αυτή πρέπει να έγιναν οι «διερευνήσεις» και να διατυπώθηκαν τα γαλλικά αιτήματα. Επισήμως, ο μεν Χαρδούβελης διακήρυξε ότι «η Ελλάδα επιμένει στης διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες πρέπει ο κόσμος να κάνει δικές του και για να τις αποδεχθεί ως δικές του πρέπει να δει και το εισόδημά του να αυξάνεται σταδιακά», ο δε Σαπέν, αφού τόνισε ότι «η Γαλλία ως μέλος της Ευρωζώνης, αλλά και ως ανεξάρτητη χώρα, έχει συνδράμει σημαντικά στις μεταρρυθμίσεις και σε όλες τις προσπάθειες που καταβάλλει ο ελληνικός λαός», επανέλαβε αυτά που λένε τελευταία ο Ολάντ και ο Βαλς, ακολουθώντας τη

«γραμμή Ρέντσι»: «Η ανάπτυξη τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Γαλλία θα είναι εφικτή μόνο εάν η ευρωπαϊκή πολιτική θέσει νέους ορίζοντες και νέους προσανατολισμούς προς την ανάκαμψη. Ετσι, λοιπόν, οι αποφάσεις που αφορούν τον προϋπολογισμό και τις δημοσιονομικές αποφάσεις, θα πρέπει να συνάδουν με τους κανόνες που έχουν αποφασιστεί στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, αλλά θα πρέπει να συνάδουν επίσης και με όσα προβλέπονται για την ανάπτυξη».

Συζητήσεις με περιεχόμενο κατά κάποιο τρόπο άμεσης εφαρμογής ο Σαπέν έκανε με τον Δένδια.

Ο Δένδιας δήλωσε: «Θα ήθελα κατ' αρχήν να χαιρετίσω τη δέσμευση της γαλλικής πλευράς να στηρίξει έμπρακτα το Ελληνικό Επενδυτικό Ταμείο συμμετέχοντας με 30 εκ. ευρώ σε αυτό και συγκεκριμένα στο σκέλος της χρηματοδότησης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, μέσω της κεφαλαιουχικής συμμετοχής». Στην κοινή ανακοίνωση των δύο υπουργών καιρίως για την χρηματοδότηση ΜΜΕ με διαράλλα.

Στις κοινές δηλώσεις που έκαναν στον Τύπο, ο Δένδιας είπε ότι ζήτησε τη βοήθεια του Σαπέν «ώστε να δεχτεί η Ευρωπαϊκή Επιπροπή - κάτιο που οποίο αποτελεί στόχο για την ελληνική πλευρά - και συγκεκριμένα να επιτραπεί από τα διαρθρωτικά δημόσια επενδύσεις της γαλλικής πολιτικής».

Στις κοινές δηλώσεις που έκαναν στον Τύπο, ο Δένδιας είπε ότι ζήτησε τη βοήθεια του Σαπέν «ώστε να δεχτεί η Ευρωπαϊκή Επιπροπή - κάτιο που οποίο αποτελεί στόχο για την ελληνική πλευρά - και συγκεκριμένα να επιτραπεί από τα διαρθρωτικά δημόσια επενδύσεις της γαλλικής πολιτικής».

Για δευτερη φορά το ΣΤΕ ανέστειλε την επιβολή του πλαφόν στη συνταγογράφηση, μετά από προσφυγή του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (ΠΙΣ). Αυτή τη φορά το ΣΤΕ ανέστειλε (μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής) την απόφαση Βοριδης που καθιερώνει πλαφόν στη διαπάνη συνταγογράφησης ανά γιατρό, ειδικότητα και γεωγραφική περιοχή.

Ο Βοριδης δεν είχε αλλη λύση από το να καταθέσει αίτηση ανάλησης της αναστολής, μέχρι να εκδικαστεί η προσφυγή του ΠΙΣ το Σεπτέμβρη. Με την ανάκληση της αναστολής θέλει να κερδίσει χρόνο, ώστε τα στελέχη του υπουργείου να επιτρέψουν στην απόφαση της προσφυγής να γίνεται στην πράξη.

Με την ανάκληση της αναστολής θέλει να κερδίσει χρόνο, ώστε τα στελέχη του υπουργείου να επιτρέψουν στην απόφαση της προσφυγής να γίνεται στην πράξη.

Δεξαμενή υποψήφιων για απόλυση το 15% των «ανάξιων» υπαλλήλων

Ησυγκυβέρνηση δεν είναι σίγουρη ότι θα αποφύγει τις εικολές. Το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να αποφύγει την εξαφάνιση και εμφανίζεται ως... συμπολιτευόμενη αντιπολίτευση. Το ΝΔ δε γουστάρει αυτό το παιχνίδι, γιατί πλήττει την ίδια. Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο αντιδρούν και ήδη έχει δημιουργηθεί μια πολύ μεγάλη πλειοψηφία εργαζόμενων (της τάξης του 80%), οι οποίοι έχουν παραδώσει στα σωματεία τους τα χαρτιά της «αυτοξιλούγησης».

Ο συνδυασμός αυτών των δεδομένων οδήγησε τους Σαμαρά-Βενιζέλο σε «αναθεώρηση» της «αξιολόγησης» των δημοσίων υπαλλήλων, με τρόπο που ούτε με τον Μητσοτάκης να θιγεί ούτε με την τρόικα ν' αφήσει στης στοιχείο αναγκαίο και ουσιώδες, προκειμένου να εφαρμοστούν οι νέες αυτ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδιοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Εφυγε ο Ιούλιος, ήρθε ο Αύγουστος, παρελαύνουν Νέωνες και Καλλιγούλες, μια απελείωτη ρωμαιοκρατία πλακώνει τη Μιανανία που όμως δεν (φαίνεται να) χολοσκάει. Κι ας ξεδωριάζει ο καλοκαιρινός ήλιος το επίμονο σύνδημα στους τοίχους: Τέρμα πια οι αυταπάτες. Ή με τους Ρωμαίους ή με τους Γαλάτες.

Διακρινόμενη για την κοινωνική της ευγένεια καδώς και για την (συν)τήρηση εορτών, τελετών και επετείων, η σήλη δεν μπορεί παρά να ευχθεί χρόνια πολλά στην αντιρομοκρατική υπηρεσία της αστυνομίας, η οποία την Τρίτη (5 Αυγούστου) γίνεται 26 ετών.

Επίσης, μέγιστη παράλειψη δα ήταν αν δεν αναφέραμε ένα σημαντικό γεγονός, καταδένοντας τα δερμά (μιοριά, λόγω δέρους) συγχαρτήριά μας. Αντιγράφουμε την μητέρα των ειδήσεων του τελευταίου διαστήματος: «Μια ξε-

χωριστή διάκριση, παγκοσμίου εμβέλειας πήρε ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος για την προσφορά του στη σύγχρονη τέχνη, μέσω των δράσεων της συλλογής του αλλά και του πολιτιστικού και αναπυξιακού οργανισμού NEON που ίδρυσε πριν από ένα χρόνο. Η ανακοίνωση έγινε από τον οργανισμό Independent Curators International και η δράσεως θα γίνει τον Νοέμβριο στη Νέα Υόρκη. Ο εκτελεστικός διευθυντής του ICI, Renaud Proch, τόνισε κατά την ανακοίνωση: "Από το 1997 το ICI μέσω του Leo Award αναγνωρίζει την προσφορά πρωτοπόρων διεωθέτων που δημιουργούν νέες ευκαιρίες και υποστηρικτικά περιβάλλοντα για τη σύγχρονη τέχνη. Φέτος τιμούμε τον Δημήτρη Δασκαλόπουλο για την οραματική προσέγγιση στον τρόπο συλλογής έργων τέχνης και για τα νέα μοντέλα που διερεύνα για την έκθεση μιας συλλογής τέχνης. Ο Δασκαλόπουλος δημιούργησε τον NEON, έναν "οργανισμό χωρίς τοίχους" για να προσφέρει υποστήριξη σε καλλιτέχνες και επιμελητές τέχνης, να δημιουργήσει νέο κοινό μέσω εκδέσεων και δράσεων με ελεύθερη είσοδο, ενώ δημιουργεί ένα διεδένες δίκτυο πολιτιστικών συνεργασιών. Φέτος το ICI έχει την τιμή να καλωσορίσει τον Δημήτρη Δασκαλόπουλο στις τάξεις των Leo" καταλήγει η ανακοίνωση». Μετά από αυτό, συντετριμένοι και με χαμηλωμένο το κεφάλι μεταμελούμε για δύο κατά καιρούς έχουμε γράψει για τον βραβευμένην...

Και η λαϊκή μούσα το χαβά της, μακριά απ' όλα αυτά, ξαπλωμένη σε λαγκάδια και ρεματίες, πότε της νοτίου Ηπείρου, πότε της νότιας Μακεδονίας, άλλοτε της δυτικής Θράκης και άλλοτε οπουδήποτε φτάνει το σήμα του κινητού της ώστε να μη χάνεται από τα ραντάρ όσων ενδιαφέρονται για την υγεία και τις διαδρομές της.

Πέντε χρονάκια κόντεψαν, πέντε χρονάκια πάνε που αχολογάει η Ρούμελη από το γλεντοκόπι κι η τοίκνα απλώνει στα βουνά. Οι άνεμοι της Πίνδου στις Άλπεις τη σκορπίζουνε και ως το βόρειο πόλο τόσο που μισχομύρισε ολάκερη η Ευρώπη απ' το ψηλό το τραγανό, το τραγανούμηνό που άνοιξε την όρεζη κι άλλο στη Γερμανία.

– Φέρε Χανς τα λουκάνικα, Γκρέτα πιάσε τις μπύρες χορτάτοι ζούμε μια χαρά και χορτασμένοι πάμε.

Και ενώ τα κλεφτόπουλα τρώνε και τραγουδάνε, άιντε πίνουν και γλεντάνε, η λαϊκή μούσα δεν παραλείπει και την ενδοσκόπηση, σκαρώνοντας τέσσερα δίστιχα για ισάριθμους δύστυχους κλεφταρματωλούς των ωραίων ορέων της ανατολικής Ρούμελης:

Τον κουμαντάρεις μια χαρά τον χρόνο σου Αντώνη παίζοντας το μονότερμα σε αδειανές εξέδρες.

Χοντρέ, αντί για διάλυση βλέπω να ξανανιώνεις μα μην ξεχνάς: μια πιδαμή το ένα από τ' άλλο.

Star X' δί' άσου τα έγραψες κι αυτό το δέρος όλα Αλέξη που –έρεις καλά– για σένα τρέχει ο χρόνος.

Με τα υποστηλώματα και τις αντιστροφές ξορκίζεις την κατάρρευση, μα δεν τη βγάζεις, Φώτη.

Όλα αυτά την ώρα που αιδειάζουν τα αστεία όστεα και γεμίζουν οι λείες παραλίες από αστούς και προλετάριους, δικαίους και αδίκους, παραιτημένους και εγκλωβισμένους, επαναστάτες και καθεστωτικούς. Εδώ δα είμαστε, με τη στενή ή ευρεία χωροταξική έννοια. Καλώ καλοκαίρι, καλό καλοκαίρι (για την ακρίβεια καλό Αύγουστο).

Κοκκινοσκουφίτσα

Μια πρόσκαιρη ανάσα, έστω και νοερά

Τσάτσοι του Μελισσανίδη

Το ίδιο θέατρο, με ορισμένες αλλαγές πρωταγωνιστικών ρόλων και κάποιες αλλαγές στο σενάριο, πτάχτηκε την περασμένη Τρίτη και Τετάρτη στη Βουλή, κατά τη διαδικασία ψήφισης από το Β' Θερινό Τμήμα του νομοσχεδίου με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής, Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης και άλλες διατάξεις». Ψευδεπίγραφο διότι οι αναφορές στα Ρυθμιστικά Σχέδια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης δεν ήταν παρά η γιορνιτούρα για τις μη κατονομαζόμενες στον τίτλο «άλλες διατάξεις, δηλαδή για την ψήφιση των σκανδαλωδών διατάξεων υπέρ του μεγαλοκαπιταλιστή Δ. Μελισσανίδη και της μεγάλης μπίζνας που ονειρεύεται για το Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας».

Στο τέλος, επειδή αντιδρούσαν θεσσαλονικικές βουλευτές της Δεξιάς, με πρώτο τον πρώην αναπληρωτή ΥΠΕΚΑ Καλαφάτη, αφαίρεσαν ολόκληρο το Ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης και το νομοσχέδιο έμεινε μισό. Το δε 90% των ομιλιών των εισιτηριών, των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων και των βουλευτών ήταν ακριβώμενο στα άρθρα που αφορούν την ΑΕΚ, επιβεβαιώνοντας και μ' αυτό πως όλο αυτό το πρόγραμμα κατασκευάστηκε μόνο και μόνο για να πρωθηθούν οι παράνομες και αντισυνταγματικές ρυθμίσεις για τη μπίζνα του Μελισσανίδη.

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ τάχθηκαν αναφανδόν υπέρ των ρυθμίσεων. Κάποιοι, όμως, ξεπέρασαν κάθε όριο δουλοφροσύνης και γλειψίματος του Μελισσανίδη. Πρώτος και καλύτερος ο τηλεπλοασίες Μπουμπούκος που είχε «γραφμή» από το Μαξίμου να χτυπήσει τον ΣΥΡΙΖΑ για την κωλοτούμπα του. Μετά κάποιος πολιτικά ανεκδιήγητος Τσαβδαρίδης, ο οποίος διάβαζε μια ομιλία αντιγραμμένη από δημοσιεύματα του aek365.com, της «υπαλληλικής» ιστοσελίδας που πρωθεύει αυθεντικά τις απόψεις Μελισσανίδη. Οι άλλοι ήταν κάπως πιο συγκρατημένοι, χωρίς όμως να εκφράσουν την παραμικρή επιφύλαξη για τη μπίζνα του Περισσού.

Και βέβαια, ο «Ριζοσπάστης» δεν έγραψε λέξη για το ζήτημα, όπως έκανε και όταν αυτό συζητιόταν στην Επιτροπή!

Ολούς, όμως, τους ξεπέρασε η ΔΗΜΑΡ, η οποία –σε προφανή συμφωνία με τον Μελισσανίδη– ανέλαβε να παίξει το ρόλο που μέχρι πρότινος έπαιζε ο ΣΥΡΙΖΑ. Η Ν. Φούντα κατέθεσε της τροπολογίες που είχαν συμφωνήσει οι Φλαμπουράρης-Στρατούλης με τον Μελισσανίδη και δήλωσε πως αν τις κάνει δεκτές ο υπουργός, η ΔΗΜΑΡ θα υπερψηφίσει τα σημφωνήσεις του μέχρι που θα χτιστεί το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση διασφαλίζεται ο δασικός χαρακτήρας του άλσους, ως προς το λοιπό της έκτασης αυτού. Πρόκειται για έναν άθλιο φρετζέ, ακούσιμο από τον άλσος που δεν έχει ούτε έναν ομέλετης για τα συγκοινωνιακά και λοιπά έργα! Δηλαδή, θα μπορεί να βγάλει άδεια και ν' αρχίσει να χτίζει (αν και όταν βρει λεφτά για να χτίσει το γήπεδο δεν τα έχει), χωρίς να έχουν γίνει ούτε οι μελέτες για τα συγκοινωνιακά και λοιπά έργα!

Αυτό είναι από τα ανήκουστα. Ο Μελισσανίδης θα μπορεί να βγάλει άδεια και ν' αρχίσει να χτίζει (αν και όταν βρει λεφτά, το δανανέμε)

ματα που παίρνει άμεσα), όπως ακριβώς οι βουλευτές της συγκυβέρνησης δηλώνουν ότι ψηφίζουν τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους... με το πιστόλι στον κρόταφο.

Ακολούθησαν οι νεοναζί. Ο Παναγιώταρος, αφού διάβασε μια ομιλία ενάντια στο Ρυθμιστικό, που του είχαν γράψει, δήλωσε ότι θα ψηφίσει τα άρθρα για το γήπεδο του Μελισσανίδη. Αυτό δεν έλειπε...

Ο Περισσός υπηρέτησε το «κόλπο» με το δικό του τρόπο, όπως έκανε και όταν το νομοσχέδιο συζητιόταν στην Αρμόδια Επιτροπή. Οπως είπε ο Χαλβατζής, καταψηφίζουν τις σχετικές διατάξεις (έχουμε αναφέρεθει αναλυτικά στους λόγους που ανάγκασαν τον ΣΥΡΙΖΑ να υπανοχάρωση) από την παρασκηνιακή συμφωνία με τον Μελισσανίδη. Ο Ν. Βούτσης που σήκωσε το πολιτικό βάρος της συζήτησης την Τρίτη ζητούσε να αποσυρθούν οι διατάξεις για το γήπεδο του Μελισσανίδη. Αυτό δεν έλειπε...

Ο Περισσός υπηρέτησε το «πάρτε πίσω το 82 και να συζητήσουμε για το 81! Δηλαδή, πάρτε πίσω τη διάταξη που δίνει στον Μελισσανίδη το 5% του Αλσούς, για να ψηφίσουμε το άρθρο 81 που δίνει στον Μελισσανίδη 6 στρέμματα, τα οποία αποχαρακτηρίζει από δασικά αντισυνταγματικά σε κάποια οικόπεδα που δε θ' αγοράσει, άλλα θα είναι του Δίμου. Περιβαλλοντικά πρόκειται για έγκλημα, διότι δεν μπορεί

Ξεπέρασαν κάθε όριο στην αντιδασική πολιτική (2)

Την Τρίτη 29 Ιούλη, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής η συζήτηση του νομοσχεδίου με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών -Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας». Πλέμπτη και Παρασκευή ολοκληρώθηκε η συζήτηση και ψήφισή του στο Β' Θερινό Τμήμα. Μέσα από συνοπτικότατες διαδικασίες ανοίγει, για πρώτη φορά, ο δρόμος για την οικοδόμηση σε δάση και δασικές εκτάσεις πολυτελών κατοικιών προς όφελος των καταπατητών των οικοδομικών συνεταιρισμών. Επιτρέπεται οικόμη η δόμηση των περιβόητων «σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων», διάσπαρτων μέσα σε δάση και σ' όλη την Ελλάδα.

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε σε δύο μεθοδεύσεις οι οποίες ανοίγουν το δρόμο στην αποψίλωση του επιστημονικού ορισμού του δάσους και των δασικών εκτάσεων και επιτρέπουν στον μεγαλοεργολάρβο και ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Πόρτο Καρράς ΑΕ Κ. Στέγγο να κατασκευάσει 585 πολυτελείς βίλες μέσα σε δημόσιο δάσος 17.630 στρεμμάτων (πρόκειται για την υπόθεση που παλαιότερα προκάλεσε πολιτικό σεισμό) και πολιτογραφήθηκε ως σκάνδολο Πάχτα.

Σε ό,τι αφορά τον επιστημονικό ορισμό του δάσους, αναφέραμε ποιοι υπηρεσιακοί παράγοντες συνέδραμαν τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Έλλασης για να ξεκινήσει την αποψίλωσή του με τον αποχαρακτηρισμό των φρυγάνων και των άβατων κλιτύων των ορέων και παρουσιάσουμε πολλά στοιχεία που επιβεβιώνουν αυτή την άποψή μας. Αναφέραμε, ακόμα, ότι μεθοδεύεται η πλήρης κατάργηση του επιστημονικού ορισμού του δάσους, χωρίς να παρουσιάσουμε συγκεκριμένα στοιχεία.

Οι δασοκτόνοι υπουργοί Γεωργίας και Περιβάλλοντος και οι διάφοροι κλαούζοι τους όσες φορές στο παρελθόν ετοιμάζαν επίθεση στο δασικό πλούτο της χώρας «ανακάλυψαν» πάντα ότι ο επιστημονικός ορισμός του δάσους είναι δήθεν ανεπαρκής για τους δασάρχες και τους υπόλοιπους υπηρεσιακούς και κυβερνητικούς πράγματες που εμπλέκονται στο χαρακτηρισμό μιας έκτασης, εμποδίζοντάς τους να κρίνουν με τα ίδια κριτήρια και ενιαίο τρόπο αν πρόκειται για δάσος, δασική έκταση ή χορτολιβαδική έκταση. Ολα αυτά τα έλεγαν προκειμένου να καταλήξουν στη θέση, ότι χρειάζεται οπωδήποτε να εισαχθούν στον ορισμό του δάσους αριθμητικά δεδομένα και συγκεκριμένα:

Πρώτον, ένα ελάχιστο εμβαδόν κάτω από το οποίο μια έκταση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως δάσος, ακόμη και εάν η συγκόμωση (δασοκάλυψη) είναι 100%. Για παράδειγμα, στο δασοκτόνο νόμο 3208/2003 ορίστηκαν ως ελάχιστη έκταση τα τρία στρέμματα και αυτή η διάταξη χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον προκειμένου να αποχαρακτηριστούν και να οικοπεδοποιηθούν πολλές εκτάσεις-φιλέτα.

Δεύτερον, αριθμητικά δεδομένα συγκόμωσης, κάτω από τα οποία μια έκταση θα χαρακτηρίζεται είτε ως δασική είτε ως χορτολιβαδική. Πάλι στο δασοκτόνο νόμο 3208, για ποσοστό

συγκόμωσης πάνω από 25% μια έκταση θεωρούνταν δάσος, για ποσοστό μεταξύ 25% και 15% θεωρούνταν δασική και για ποσοστό μικρότερο του 15% δεν θεωρούνταν δασική, αλλά χορτολιβαδική. Και αυτά τα αριθμητικά δεδομένα ήταν καταστροφικά για το δασικό πλούτο της χώρας.

Ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Ν. Ταγαράς στις 12 του περασμένου Μάρτιου με απόφασή του αποδέχτηκε την απόφαση 32/8.1.2013 του ΣτΕ. Ήταν υποχρεωμένος να την εφαρμόσει και ήδη το υπουργείο είχε καθυστερήσει 17 μήνες. Με την απόφασή του αυτή το ΣΤΕ επαναβεβαιώνει προηγούμενες αποφάσεις του, που είχαν αναγνωριστεί και με την απόφαση 27/1999 του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (ΑΕΔ). Οπως γράφαμε, χρειάστηκαν 14 χρόνια προκειμένου να γίνει αποδεκτός ο επιστημονικός ορισμός του δάσους, που είναι απολύτως αντικειμενικός και δίνει τη δυνατότητα σε όλους όσοι εμπλέκονται στο χαρακτηρισμό μιας έκτασης να έχουν ενιαία κριτήρια χαρακτηρισμού της.

Οι πολέμιοι του δάσους και του επιστημονικού ορισμού, όμως, κάθε φορά που ετίθετο το οξύ ζήτημα της εφαρμογής του, ανακάλυπταν έλλειψη αντικειμενικότητας και αδυναμία εφαρμογής ενιαίων κριτηρίων στο χαρακτηρισμό μιας έκτασης. Αυτό κάνει τώρα ο Ν. Ταγαράς. Στην πρώτη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής που συζητούσε αυτό το νομοσχέδιο, δήλωσε για τον επιστημονικό ορισμό του δάσους, που ενσωματώθηκε στην ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του συντάγματος: «Σε ό,τι αφορά τα θέματα για επεμβάσεις, γιατί άκουσα και για καταστρατήγηση του άρθρου 24 και του 117, όπως άκουσα και για τους ορισμούς, θα ήθελα να σας πω ότι πρόγραμπι, με τους ορισμούς είναι ένα μείζον θέμα. Τα άρθρα 24 και 117, με την περηγραφή που έχει, υπάρχουν προβλήματα στο πάσι μοι οι δασάρχες θα οκεπτούνται και θα χαρακτηρίζουν με τα ίδια κριτήρια για το ίδιο θέμα με ενιαίο τρόπο».

Ως νεόκοπος υπουργός και ως άσχετος με το αντικείμενο (πολιτικός μηχανικός), ο Ν. Ταγαράς αδυνατεί να χωνέψει τα μαθήματα που του έγιναν για τον επιστημονικό ορισμό του δάσους και γι' αυτό έμπλεξε τα άρθρα του συντάγματος. Ως δεξιός και ως πολιτικός μηχανικός είναι επηρεασμένος από τις θεωρίες για μια καπιταλιστική ανάπτυξη που αδιαφορεί για το περιβάλλον και το δασικό πλούτο. Ο επιστημονικός ορισμός του δάσους πέρασε μεν στην ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του συντάγματος, αλλά με μια λαθροχειρία: την εισαγωγή των λέξεων «αναγκαία επιφράνεια». Το ΣΤΕ στην 32/2013 απόφασή του αγνόησε στην ουσία αυτές τις λέξεις και έκρινε με νομική πληροφόρτητη ότι ο επιστημονικός ορισμός του δάσους είναι πλήρης και δεν χρειάζονται υποκατάστατα (αριθμητικά δεδομένα) για να χαρακτηρίζουν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις

δασάρχες με ενιαία κριτήρια.

Στην επίθεσή του ενάντια στον επιστημονικό ορισμό του δάσους στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου συνέδραμαν τον Ν. Ταγαρά και τα στελέχη της ΠΕΔΔΥ και του ΓΕΩΤΕΕ, που πήραν μέρος στη δεύτερη συνεδρίαση της, στο πλαίσιο της λεγόμενης ακρόασης φορέων που καλούνται να διατυπώσουν τις θέσεις στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Άλλοι συνέδραμαν τον Ν. Ταγαρά με την πλήρη υποτιμηση και αποσιώπηση της επιθεσής του στον επιστημονικό ορισμό του δάσους και όλοι με ανοικτή τοποθέτηση. Παραθέτουμε απόσταση από τη δευτερολογία ενός

δασάρχες με ενιαία κριτήρια. Ζει το χρόνο πίσω! Φτάνει στο σημείο να δίνει πιστοποιητικά αθωάρητας σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς, με το κουτοπόνιο «δεν είναι όλοι ίδιοι».

Ο Ν. Ταγαράς και οι διάφοροι κλαούζοι του, που βρίσκονται τόσο στην ΠΕΔΔΥ όσο και στις κεντρικές υπηρεσίες, προετοιμάζουν το έδαφος για έκδοση νέας εγκυλίου, παρόμοιας αυτής που έχει εκδώσει το υπουργείο Γεωργίας (Γενική Διεύθυνση Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος, Διεύθυνση Ζ), με την οποία εισήχθησαν αριθμητικά δεδομένα, παραβιάζοντας έτσι ωμά την απόφαση 32/2013, με την οποία εισαγνωρίστηκε ο επιστημονικός ορισμός του δάσους.

«Στην Ελλάδα γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι πολλές φορές αφήνουμε τα προβλήματα να διογκώνονται, τα βάζουμε κάτω από το χολί και κάποια σημαντική φράση κάποια ώρα, όπως αυτή η συγκεκριμένη εδώ, και ανοίγουμε μια βαλβίδα εκτόνωσης και πάμε να εκπονάσουμε το πρόβλημα. Παρά τις προθέσεις της Πολιτείας να λύσει το πρόβλημα, έρχεται η δικαστική εξουσία και ουσιαστικά σταματά την σπουδαία διαδικασία επιλογής του προβλήματος και ξαναγυρίζουν πίσω το χρόνο. Το ίδιο έγινε με το νόμο 3208, σταν βάζαμε θέματα αντισυνταγματικότητας του ορισμού. Εγιναν 13 αναβολές στο ΣΤΕ της συγκεκριμένης δίκης και φτάσαμε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όπου πήραμε γνωμοδοτήσεις και καταλήξαμε μετά από 13 χρόνια, να πούμε ότι δεν χρειάζονται ποσοτιστικά κριτήρια για να κριθεί μια έκταση δασική ή μη. Αυτό δημιούργησε στη διοίκηση προβλήματα. Κατά την γνώμη μου, χρειάζεται σταθερότητα στο νομικό πλαίσιο για τα δάση και δεν χρειάζεται να αναθεωρούμε, διότι το να αναθεωρούμε το νομικό πλαίσιο για τα δάση και τους δασικούς χάρτες, ουσιαστικά κλείνουμε το μάτι μας, χωρίς να το κατανούμε, σε διάφορα συμφέροντα που λέτε. Πρέπει να ξέρουν οι πολίτες, από πού ξέρουν το έννομο συμφέροντας που φτάνει, που υποτίθεται στη διοίκηση προβλημάτων που δεν έχει λύσει».

Την άποψή μας για το ΣΤΕ την έχουμε γράψει κατ' επανάληψη. Θεωρούμε ότι υπηρετεί «το δίκαιο του μονάρχη». Δε θα παραιτηθούμε, όμως, από τον ογώνα να εξαναγκάσουμε το ΣΤΕ να ενδιαφερθεί για την εφαρμογή των δικών του αποφάσεων και τον Αρειο Πάγο να αισκήσει διώξεις τόσο σε βάρος της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ όσο και υψηλόβαθμων υπηρεσιακών παρανομίες. Το θράσος του Ν. Ταγαρά δεν έχει ούρια. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 31, με την οποία ν

KONTRA

Νίκη στα όπλα της Παλαιοτινιακής Αντίστασης

Ηαλληλεγγύη των λαών στον αγώνα του παλαιοτινιακού λαού στη Γάζα γίνεται κάθε μέρα πιο δυνατή και με έμπρακτο τρόπο. Οι λαοί σε ολόκληρο τον πλανήτη στέκονται στο πλευρό του παλαιοτινιακού λαού στον αγώνα που δίνει ενάντια στους σιωνιστές. Πορείες, διαδηλώσεις, συγκέντρωση χρημάτων και ιατροφαρμακευτικού υλικού είναι κάποιες από τις πιο συνηθισμένες πρωτοβουλίες συμπαράστασης. Μια διαφορετική αλλά ταυτόχρονα και πολύ σημαντική πρωτοβουλία αλληλεγγύης που έχει ιδιαίτερα μεγάλο αντίτυπο, είναι η απόφαση των οργανωμένων οπαδών των ομάδων μπάσκετ της Μπαρτσελόνα, της Λαμπτοράλ Κούτσα, της Εστουντιάντες, της Ομπραντόρι, της Μάλαγα και της Φουενλαμπράδα να υπογράψουν μια κοινή ανακοίνωση με την οποία ζητούν να σταματήσει η γενοκτονία στη Γάζα και να αποβληθεί η Μακάμπι από την Ευρωλίγκα.

Στην ανακοίνωση (την οποία δεν προλάβαμε να μεταφράσουμε, αλλά την παραθέτουμε με τη μορφή ακρίσιας) μεταξύ άλλων αναφέρουν: «Δεν πρόκειται να αγωνιστούμε με μια μπάσα λεκιασμένη με αίμα! Εχουμε μια πρωταθλήτρια Ευρώπης, η οποία εκπροσωπεί μια χώρα που ιστορεύει τις παγκόσμιες αξεις. Είμαστε αντίθετοι με τη συμμετοχή της Μακάμπι στη Euroleague μέχρι να σταματήσει η γενοκτονία στη Γάζα! Πετάξτε τους από τη διοργάνωση».

Το θέμα της συμμετοχής των ομάδων από το Ισραήλ στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, επειδή έχουν αποβληθεί από τις διοργανώσεις της Ασίας, έχει «ανοίξει» και στο παρελθόν, αλλά λόγω της «ιδιαίτερης σχέσης» του σιωνιστικού κράτους με τις αστικές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δεν έπαιρνε διαστάσεις και περνούσε στα ψηλά της επικαιρότητας. Σήμερα, τα δεδομένα δείχνουν να αλλάζουν, αφού οι επιτυχίες της Παλαιοτινιακής Αντίστασης στο πεδίο της μάχης έχουν σαν αποτελέσμα να έχει δυναμώσει και η φωνή του παλαιοτινιακού λαού, καθώς η Αντίσταση συναγωνίζεται στα ίσια τους σιωνιστές και στο επίπεδο της ενημέρωσης και της προπαγάνδας. Δεν ισχυρίζομαστε ότι το αίτημα των οπαδών θα γίνει δεκτό από

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τη FIBA ή την ευρωπαϊκή ομοσπονδία, όμως δεν κατάφεραν να το «θάψουν», όπως είχαν καταφέρει στο παρελθόν.

Το μοναδικό σχόλιο που μπορεί να γίνει σε μια τέτοια πρωτοβουλία είναι ότι θα

υπολογίζεται ο τζίρος της παρανομής αγοράς τυχερών παιχνιδιών στην Ελλάδα για το έτος 2013, ενώ ο αριθμός των παρανομών μηχανήμάτων ηλεκτρονικών

φαίνεται μια μείωση που κυμαίνεται περίπου στο 10% και είναι φυσιολογικό να γίνουν οι σχετικές ενέργειες για να αντισταθεί η πτωτική τάση. Δε θα διστάσουν, λοιπόν, με πρόσχημα την προστασία των πολιτών από τα παρανομά «φρουτάκια», να γεμίσουν κάθε γωνιά με νόμιμους «κουλοχέρηδες» και να προσπαθήσουν να βάλουν στα ταμεία τους τα φράγκα που αυτή τη στιγμή διακινούνται στον παράνομο τζόγο. Σε αντίθεση με άλλες δραστηριότητες του αθλητικού τζόγου (π.χ. στοίχημα μπορεί να παίξει κάποιος διαδικτυακά και σε εταιρίες εκτός Ελλάδας), στους «κουλοχέρηδες» είναι πιο εύκολο να χτυπήθει ο παράνομος τζόγος, γιατί αυτός που θα αποφασίσει να παίξει το πιθανότερο είναι να επιλέξει ένα νόμιμο πρακτορείο παρά ένα παράνομο πατάρι ή υπόγειο.

ΥΓ2: Τελευταίο φύλλο πριν την καλοκαιρινή διακοπή στην έκδοση της «Κ» και για να χαμογελάσουμε λίγο (η στήλη θεωρεί ότι οι φίλοι της Βραζιλίας θα συμφωνήσουν ότι η παρουσία της «Σελεσάο» ήταν κατά πολύ κατώτερη του αναμένοντον) παρουσιάζουμε την Εθνική Βραζιλίας με λεζάντα δανεισμένη από τη γνωστή διαφήμιση με τον Τάκη Σπυριδάκη. Πριν λίγο καιρό και μετά το διασύρμο της Βραζιλίας από τη Γερμανία, η βραζιλιάνικη ομοσπονδία έκανε πρόταση στον Μουρινίο να αναλάβει την τεχνική ηγεσία της εθνικής ομάδας. Η απάντηση ήταν ανητική (έχει μείνει βεβαίως ανοιχτό το ενδεχόμενο συνεργασίας ενόψει του Παγκοσμίου Κυπέλλου στη Ρωσία το 2018) και έτσι δε θα

έχουμε την τύχη να δούμε τους Βραζιλιάνους να εφαρμόζουν με επιτυχία το σύστημα «πτούλιμα», εξαιτίας του οποίου ένας σημαντικός αριθμός φιλάθλων (σε αυτούς συμπεριλαμβάνεται η στήλη θεωρεί ότι ο Μουρινίο καταστρέφει το θέαμα στο ποδόσφαιρο. Κάποιοι βραζιλιανόφιλοι, πάντως, υποστηρίζουν με πίκρα, ότι τη «δουλειά» θα την κάνει μια χαρά και ο Ντούνγκα.

■ ΣΤΙΝ ΚΟΝΙΝΕ Μαρίνα

Πρόκειται για βιογραφική ταινία αφιερωμένη στον ιταλό τραγουδοποιό Ρενάτο Γκρανάτα, ο οποίος σε πολύ μικρή ηλικία αναγκάστηκε να αφήσει τη χώρα του και να μεταναστεύσει με την οικογένειά του στο Βέλγιο. Στο ξένο περιβάλλον, μακριά από την πατριδά του, ο νεαρός Ρόκο θα αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα. Μόνη διέξοδος γι' αυτόν είναι η μουσική, στην οποία καταφεύγει από τότε που ο ανθρακωρύχος πατέρας του θα του κάνει δώρο ένα μεταχειρισμένο οικορντεύον. Ο τίτλος της ταινίας είναι εμπνευσμένος από το τραγούδι που του χάρισε τη μεγαλύτερη παγκόσμια εμπορική επιτυχία, κάπου στα τέλη της δεκαετίας του '50, και φυσικά ο τίτλος του τραγουδιού προέκυψε από το όνομα μιας κοπέλας με την οποία ο Γκρανάτα ήταν ερωτευμένος...

Ο βέλγος σκηνοθέτης έχει κάνει και άλλες βιογραφίες Βέλγων στο παρελθόν («Daens» για τη ζωή του κληρικού ακτιβιστή Αντολφ Ντενς, «Sister smile» αφιερωμένη στην καλόγρια τραγουδίστρια Ζανίν Ντέκερ). Στη συγκεκριμένη ταινία, προσπαθεί να φέρει στο προσκήνιο μια πιο υπαρξιακή αισιόδοξη πλευρά από την ιστορία του, υποβαθμίζοντας τις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν την εποχή εκείνη στο Βέλγιο και αικολούθως υποβαθμίζοντας και τις όμεσες συνέπειες στο νεαρό μετανάστη.

Ο σκηνοθέτης έχει επιλέξει μια πιο «γλυκερή» οδό, η οποία χτίζεται πάνω στις «πανανθρώπινες αξεις», την «αισιοδοξία», το «βελγικό όνειρο» (κάτι σαν το αμερικανικό) κλπ. Θα περιμενεις κανείς, βλέποντας την υπογραφή των αδερφών Νταρντέν στην παραγωγή, μια τουλάχιστον ρεαλιστική προσέγγιση, γειωμένη στην προγματικότητα και όχι χαμένη σε έναν δικρατο και πρόχειρο συναισθηματισμό και μπερδεμένη κάπου μεταξύ λυρισμού και αφρελειας...

■ ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΛΑΤΟΥΑΝΤΑ Ελάτε να πάρετε τον καφέ σε μας

Ιταλική κωμωδία του 1970. Ενας ευσυνειδητός εφοριακός Ιταπάλληλος επισκέπτεται τις αδερφές Ταταμάντζι, όταν αυτές κληρονόμησαν μια μεγάλη περιουσία από τον πατέρα τους. Ο εφοριακός, που είναι εκεί για να τακτοποιήσει κάποιες εκκρεμότητες, καλοβλέπει την κληρονομιά και τη βάζει στο μάτι. Ενα σωρό ευτράπελα συμβαίνουν τελικά σ' αυτό το σπίτι.

Το μεγαλύτερο από της ταινίας είναι ο πρωταγωνιστής της, Ούγκο Τονιάτσι που δίνει μια απολαυστική ερμηνεία. Ο σκηνοθέτης μέσα από την κωμωδία του προσπαθεί να αστρίσει ενίστε την υποκρισία του καθολικισμού και τα κοινωνικά ταμπού, όμως ο τρόπος που χρησιμοποιεί είναι ορκετά ξεπερασμένος. Το χιούμορ της ταινίας μπορεί το '70 που πρωτεμφανίστηκε να έβρισκε έδαφος, όμως στο σύγχρονο θεατή φαντάζει ξεθωριασμένο.

Ελένη Π.

DIXI ΕΤ̄ SALVAVI ANIMAM MEAM

Η ισορροπία δυνάμεων έχει αλλάξει, το Ισραήλ πρέπει να άρει τον αποκλεισμό της Γάζας – al nasar al saleh al mokauama al falastinia!

Zil zil amn Israhel!

Αυτή είναι (και στην περίπτωση της Μανωλάδας), η λέξη περίπτωση: βαρβαρότητα του καπιταλισμού) η «ανεξάρτητη» αστική δικαιοσύνη.

Η «κοινή γνώμη» του Ισραήλ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ να στηρίζει την επίθεση στη Γάζα (87%). Zil zil amn Israhel!...

Ποια «Παλαιοιστική Αρχή» ρε, κιαρατάδες; Αυτή του ξεπουλημένου Αμπάς;

Από μηδενική βάση (take it or leave it)

◆ Ξαναδίνουμε κατάλογο με ονόματα «ευεργετηθέντων» από το ίδρυμα Φορντ (χρηματική χορηγία) κατά την διάρκεια των ετών 1968-1972 (εν μέση χούντα...): Μ. Χατζηδάκης - Αρχαιολόγος, Κώστας Ταχτσής - συγγραφέας, Καίη Τσιτσέλη - συγγραφέας, Πέτρος Αμπατζόγλου - συγγραφέας, Νίκος Κάσδαγλης - συγγραφέας, Στρατής Τσίρκας - συγγραφέας, Αλέξανδρος Κοτζιάς - συγγραφέας, Δημήτρης Μαρωνίτης - φιλόλογος, Μίλτος Σαχτούρης - ποιητής, Κώστας Σφήκας - σκηνοθέτης, Θανάσης Βαλτινός - συγγραφέας, Φοίβος Ανωγιανάκης - μουσικόλογος, Γιώργος Σκούρτης - θεατρικός συγγραφέας, Παντελής Βούλγαρης - σκηνοθέτης, Δημήτρης Κεχαϊδης - θεατρικός συγγραφέας, Γιώργος Ιωάννου - συγγραφέας, Θόδωρος Αγγελόπουλος - σκηνοθέτης, Βασιλής Κρεμμύδας - φιλόλογος, Θόδωρος - γλύπτης, Άλκη Κυριακίδης-Νέστορος - λαογράφος, Βασιλής Ζιώγας - θεατρικός συγγραφέας, Γιώργος Παυλόπουλος - ποιητής, Χρήστος Γιανναράς - θεολόγος, φιλόσοφος, Οδυσσέας Ελύτης - ποιητής, Νίκος Καρούζος - ποιητής, Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ - ποιήτρια, Μάρκος Δραγούμης - μουσικόλογος, Στέλιος Ράμφος - συγγραφέας, Γιώργος Χριστοφιλάκης - θεατρικός συγγραφέας, 1972-1976 (Γιώργος Σεφέρης, Ιωάννης Κακριδής, Λίνος Πολίτης, Ν. Παπαθωμάπουλος, Ν. Παναγιωτάκης). 1972-1974 Μακεδονική Εταιρία Τέχνης «ΤΕΧΝΗ».

1963-1976 Κάρολος Κουν - (Θέατρο Τέχνης). 1972-1974

Σύγχρονος Κινηματογράφος (σύλλογος για την ανάπτυξη ταινιών στην Ελλάδα - Σωτήρης Δημητρίου, Βασιλης Ραφαηλίδης, Κωστής Σκαλιόρας, Αλέξης Αργυρίου, Θεόδωρος Χατζηπαναγής). 1968-1972: Δώρα Στράτου, 1970-1974 «Ιδρυμα Μυκηναϊκόν», πρόεδρος Γεώργιος Μυλωνάς. 1968-1973: Σύλλογος Φίλων Νίκου Σκαλικώτα, Τάκης Παπατσώνης, Ν. Εγγονόπουλος, Χρ. Χρήστου, Δ. Μυταράς, Αλέκος Φασιανός. Αυτά προς το παρόν.

◆ Τανία: «Drabet», δανεζική με υπότιτλους.

◆ Τσίπρας-Κουνέλης: «προδευτική διακιβέρνηση». Δηλαδή, Αλέξη, διαγράφεται η συμμετοχή του κυρ-Φώτη στη συγκυβέρνηση;

◆ Global-language-dictionary.pdf: Διαβάστε το! Η σιωνιστική προπαγάνδα στο φόρτε της. (Συστήνεται κυρίως στους «πασιφιστοκρυπτοσιωνιστοκριτικά αντιμετωπίζοντες» την Παλαιοιστική Αντίσταση)...

◆ Αναστολή έκδοσης «L' Unita»: έχει τόση σχέση με την εφημερίδα που ξεκίνησε ο Γκράμσι σήση και ο Ριζοσπάστης με τον παλιό Ριζοσπάστη και η Πράβυτα του Λένιν με την Πράβυτα του Χρουστσίσφ, Μπρέζνιεφ και σία. Και φυσικά, όπως και στο Ριζοσπάστη, οι (υπό απόλυτη) δημοσιογράφοι, απλήρωτοι τους τελευταίους τρεις μήνες...

◆ Άλλο ένα «πρότυπο» του

Αλέξη (η Αργεντινή) καταρρέει...

◆ Πιο πίσω ΚΑΙ από κάποιους ισπανούς καλλιτέχνες που χαρακτήρισαν το Ισραήλ «πυροκροτητή της βίας» το «πασιφιστικό» ΚΙΚ Ισραήλ.

◆ «Δολοφόνησαν την Ουνιτά» (γράφει ο Α. Παναγόπουλος, Η ΑΥΓΗ, 31-7-2014). Τώρα; Ο «ιστορικός συμβιβασμός» τι πην είχε κάνει; Με τα εμετικά δημοσιεύματά του για τις Brigitte Rosse και τον εναγκαλισμό του με την ιταλική χριστιανοδημοκρατία και τον έντονο απεργοσπαστισμό του...

◆ Οχι «τυφλή» δικαιοσύνη για τους μετανάστες (Η ΑΥΓΗ, 31-3-2014). Ταξικότατη! Άλλα κάνει τι τζίζ η λέξη, ω Συριζάοι...

◆ Ρένος Παπαραλαμπίδης. «Νεοφιλελέξη».

◆ Μακριά, πολύ μακριά από τα γραφεία της ΕΕ (που έχουν τζαμαρίες που σπάνε...) η εκδήλωση του Περισσού για την Παλαιοιστίνη.

◆ Ψώφησε το τελευταίο καθίκι του «Enola Gay» που λιάνισε 140.000 αμάχους.

◆ «Ο πόλεμος κοστίζει σε ζώες και στις δύο πλευρές... οι βόμβες και οι ρουκέτες... δικαιούνται στους δύο λαούς στο Ισραήλ και την Παλαιοιστίνη» - αυτά (μεταξύ άλλων) υπάρχουν στο κάλεσμα για τη διαδήλωση που έγινε στο Τελ Αβίβ στις 26-07-14 (από war in Tel-Aviv, maki.org.il/en/?p=2714). «Ισες» αποστάσεις από τον παλαιοιστικό λαό και τις ένοπλες οργανώσεις του και το σιωνιστικό μέρφωμα του Ισ-

ραήλ. Το «ΚΙΚ Ισραήλ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ αυτές τις «ίσες» αποστάσεις παρότι οι ισραηλινοί σιωνιστές δολοφόνησαν το στελέχος του Ιμάντ Ασφρύ και τον πατέρα του (βλέπε και ανακοίνωση στο solidnet.org, 31-07-2014, ώρα 10:35, στην ογγλική). Η υπογραμμισμένη πρόταση στην ανακοίνωση είναι :

«Αυτό πρέπει να σταματήσει» (εννοεί τη σφαγή των Παλαιοιστίνων από το Ισραήλ). Πώς όμως; Με ειρηνιστικές δηλώσεις και ίσες αποστάσεις;

◆ Αριστερός μικροσαστός/ φροντίζει και κοιτάζει/ για νο' ναι ενήμερος κι αυτός/ η τέχνη πια τι βγάζει.../ Του Ρίτσου παίρνει τ' απόντα/ ρεπροντουξίνον κοιτάζει/ παιδεύεται. Ιδροκοπά/ μα νόημα δε βγάζει./ Μα σα μίλα για ονόματα/ λέπει πως είναι μεγάλοι/ γιατί το λένε διεθνώς/ τόσοι και τόσοι άλλοι./ Στερείται δε του σινεμά/ ακόμα και του αστείου/ αν δε διαβάσει κριτική του Κώστα Σταματίου! (σ.σ. και του Γεωργουσόπουλου θα προσθέταμε). Γιάννης Νεγρεπόντης: από τα «Μικροαστικά».

◆ Οσοι έχουν τα γένια/ ας έχουν και τα χτένια/ δεν ειν' δουλειά δική μας/ η πολιτική./ Και δεν υπάρχει λόγος/ να ξέρει ο κόσμος όλος/ παίδι μου τι πρεσβεύεις-/ σαν έρθει εικίνη η ώρα/ να πας για να ψηφίσεις/ την ψήφο σου θα ρίξεις/ όπου εσύ νομίσεις./ Ρώτα με δα και μένα/ τι έχω ιδωμένα-/ δεν ειν' για μας παιδί μου,/ η πολιτική... (Γ. Νεγρεπόντης: «Πατέρη προσιών»).

Βασιλής

«Δωράκι» και στον Σαββίδη

Στην τούρλα του Σαββάτου, εκεί που οι βουλευτές συναγωνίζονταν ποιος θα γλείψει περισσότερο τον Μελισσανίδη και ποιος θα επιδείξει μεγαλύτερη αγάπη για την ΑΕΚ (μέχρι και κιτρινόμαυρη γραβάτα φόρεσε ο Κουΐκ και την έδειχνε με καμάρι από το βήμα της Βουλής, μη τυχόν και δεν την είχαν προσέξει οι άνθρωποι του «Τίγρη» που παρακολούθησαν από τα θεωρεία), βρήκαν ευκαιρία κάποιοι βουλευτές της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας, σε συνεννόηση με τον υπουργό ΠΕΚΑ Γ. Μανιάτη, να περάσουν σχεδόν στη ζουλα και μια τροπολογία υπέρ των συμφερόντων του Ιβάν Σαββίδη, που βάζει μπροστά τον ΠΑΟΚ για να προωθήσει τις μπίζνες του στα ξενοδοχεία και το real estate.

Ο μέχρι πρότινος αναπληρωτής υπουργός ΠΕΚΑ Στ. Καλαφάτης ήταν αυτός που πρωταγωνίστησε στην απόσυρση του Νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης, εξαναγκάζοντας τελικά τον Μανιάτη να προωθήσει το νομοσχέδιό του για ψήφιση κολοβό. Ο ίδιος είναι ο πρώτος που υπογράφει τη φωτογραφική υπέρ Σαββίδη τροπολογία, έχοντας μάλλον και την πρωτοβουλία αυτής της κίνησης (είναι γνωστές οι σχέσεις του με την «οικογένεια» του ΠΑΟΚ). Ανάλογου περιεχομένου τροπολογία κατέθεσε και ο Πασόκος I. Δριβελέγκας, που πήγε να φιλοπαραπονεθεί ότι του πήραν τη δόξα, ως εκεί όμως.

Ο Σαββίδης εδώ και καιρό θέλει να πάρει από το Δήμο Θέρμης μια τεράστια έκταση (τα πολιά λουτρά), στην οποία θα φτιάξει προπονητικό κέντρο για τον ΠΑΟΚ, αλλά και ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις με SPA. Δεν γνωρίζουμε σε βάθος την υπόθεση (θα την ψάξουμε), όμως το θέμα είχε ξαναμπεί στη Βουλή, υπήρξαν αντιδράσεις και αποσύρθηκε. Για να υπάρχουν αντιδράσεις ειδικά σ' αυτή τη Βουλή, σημαίνει ότι υπάρχει η πρόσωπη της Βουλής, σημαίνει ότι υπάρχει χοντρό πρόβλημα. Αυτή τη φορά, στην τούρλα του Σαββάτου όπως είπαμε, η τροπολογία πέρασε «αέρα πατέρα». ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ και ΔΗΜΑΡ ψήφισαν «παρών» (μη χάσουμε τα ψηφοφολάκια του ΠΑΟΚ), ενώ μόνο ο Περισσός καταψήφισε.

Το περιεχόμενο της τροπολογίας μας προϊδεάζει σ' ένα βαθμό:

«Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των μελών του, επιτρέπεται η εκμίσθωση με δημοπρασία δημοτικών ή κοινωνικών ακινήτων με μειωμένο μίσθωμα για χρονικό διάστημα μέχρι 25 έτη, υπό τον όρο ότι ο μισθωτής θα αναλάβει το σύνολο ή μέρος της δαπάνης ανακαίνισης ή ανακατασκευής του ακινήτου κ

Πρώτα εμφανίστηκε στο πολιτικό μείντανι ο Βρούτσης, με μια δήλωση την οποία διένειμε γραπτώς: «Για πολλά χρόνια συντηρούσαμε ένα κατακερματισμένο σύστημα ασφάλισης πολλών ταχυτήτων, διαπαντρό και, κυρίως, άδικο και αναποτελεσματικό. Στο νέο ασφαλιστικό χάρτη που προετοιμάζουμε μεθοδικά, όλα αλλάζουν για πάντα. Στην παρουσίαση της μελέτης που εκπονείται από το ΚΕΠΕ θα αποδειχθεί ότι οι λύσεις ήταν μπροστά μας, αλλά είτε δεν τις βλέπαμε είτε –ακόμη χειρότερα– δεν θέλαμε ή δεν τολμούσαμε να τις δούμε».

Μετά ήρθε το «Βήμα», στο οποίο διοχετεύθηκε η «απόρρητη έκθεση του ΚΕΠΕ», η οποία αποκαλύπτει ένα ασφαλιστικό σύστημα γεμάτο «παραλογισμούς». Οπως αντιλαμβάνεστε, παραλογισμοί δεν είναι οι συντάξεις πείναις, αλλά το ότι υπάρχουν συνταξιούχοι σε ηλικίες μικρότερες από τα ανώτατα

τικές παρεμβάσεις.

Η φιλολογία που αναπτύσσεται το τελευταίο χρονικό διάστημα είναι αυτή της «κοινωνικής ισότητας», για την οποία κόπτονται δήθεν οι κυβερνώντες. Δεν είναι τυχαίο ότι η μελέτη του ΚΕΠΕ κάνει λόγο για «προνόμια» και όχι για δικαιώματα, λες και υπάρχει κάποιο καθορισμένο μίνιμουμ κοινωνικών παροχών και οτιδήποτε είναι πάνω απ' αυτό αποτελεί απαράδεκτο προνόμιο. Γράφει η μελέτη: «Η πολυδιάσπαση του συστήματος (...) δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις προκειμένου να διατηρηθούν προνόμια που θεσπίστηκαν στο παρελθόν και αντικρούουν κάθε έννοια κοινωνικής ισότητας! Μ' άλλα λόγια, όποιος εργαζόμενος παίρνει σύνταξη πάνω από το τρισάθλιο κατώτερο επίπεδο του ΙΚΑ είναι προνομιούχος (χωρίς να μετρήσουμε τα χρόνια ασφάλισης και τις ασφαλιστικές εισφορές που πλήρωσε)!

μπαίνει ολόκληρο το ασφαλιστικό «πακέτο»: χρόνος ασφαλίσης και όρια ηλικίας, ποσοστά αναπλήρωσης, ασφαλιστικές εισφορές και κρατική χρηματοδότηση, κοινωνικοί πόροι και κατώτερες συντάξεις. Είναι τόσο προκλητική αυτή η μελέτη που φτάνει στο σημείο να γράφει ότι «σε ορισμένα Ταμεία, παρά τις ευρωπαϊκές οδηγίες, συνεχίζουν να υπάρχουν αρκετά πιο ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις γυναίκες! Ακόμη πιο προκλητική είναι η αναφορά στις αναπτηρικές συντάξεις που «αποτελούν διέξοδο για νέους ασφαλισμένους ή ασφαλισμένους με λίγες ημέρες ασφάλισης! Δηλαδή, ο νέος εργαζόμενος ή ο μεγαλύτερος που δεν έχει πολλά ένοπλα... αυτοτροματίζεται για να πάρει αναπτηρική σύνταξη!»

Με κυνικό τεχνοκρατικό ύφος το ΚΕΠΕ λέει στους εργαζόμενους... να ξεχάσουν αυτά που ήξεραν, ακόμη και αν έχουν δίκιο: «Άν και για

Σχεδιάζουν σαρωτική αντιασφαλιστική ανατροπή

δρια (το ότι αυτοί έχουν 35 χρόνια ένσημα ή εργάστηκαν στα βαριά και ανθυγεινά δεν έχει σημασία!), το ότι το 2014 βγήκαν στη σύνταξη διπλάσιοι από το 2009 (χωρίς να εξετάζουν το λόγο, άλλα να υπονοούν ότι βγήκαν πρώρα – που δε βγήκαν), και το ότι το 17,2% των συνταξιούχων ανδρών του ΙΚΑ και το 15,1% των συνταξιούχων γυναικών πάρνει σύνταξη αναπτηρίας (το ότι ο καπιταλισμός σακατεύει τον εργάτη και την εργάτρια επίσης δεν μετράει). «Παραλογισμός» είναι το ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των νέων αιτήσεων για συνταξιοδότηση γίνεται με τα κατώτατα όρια (από 15 μέχρι 16 χρόνια εργασίας) και όχι ότι οργάζει η «μαύρη» εργασία, με αποτέλεσμα εργάτες και εργάτριες να φτάνουν σε ηλικία σύνταξης και μετά βίας να έχουν συμπληρώσει 4.500 έτη.

Το δημοσέυμα του «Βήματος» πέτυχε το σκοπό του. Αναπαράχθηκε ευρύτατα και πυροδότησε μια φιλολογία που είναι γνωστή και από όλες τις προηγούμενες αντιασφαλιστικές επιθέσεις. Πρώτα αναπτύσσεται μια φιλολογία κρισιολογίας και «υπερβολών» και μετά ακολουθούν οι αντιασφαλιστικές νομοθε-

όλους τους παραπάνω διαχωρισμούς μπορούν, τουλάχιστον από αυτούς που ευνοούνται, να προταθούν πειστικές αιτιολογίες για την ύπαρξη τους, από οικονομικής και κοινωνικής άποψης είναι μάλλον δύσκολο να δικαιολογηθούν.

Σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας και τα χρόνια ασφάλισης, είναι φανερό ότι στόχος είναι να χτυπηθούν όσα όρια έχουν απομείνει κάτω από τα 67. Μολονότι η μέση ηλικία συνταξιοδότησης στην Ελλάδα είναι τα 62,34 χρόνια (62,09 είναι ο μέσος όρος στις χώρες μέλη της ΕΕ), το ΚΕΠΕ επιμένει ότι πρέπει να μην γίνεται αναφορά στο μέσο όρο, αλλά να υπάρξουν «τροποποιήσεις- καταργήσεις στις ισχύουσες εξαιρέσεις» από τα ανώτατα όρια. Αναφέρει δε ως παραδείγματα «το καθεστώς των βαρέων και ανθυγεινών» και «τις πρόσφατες ρυθμίσεις για αναγνώριση πλαισιοπικών ετών στους ενστόλους στο Δημόσιο», λες και έχει καμιά σχέση ο εργάτης στις βαριές και ανθυγεινές εργασίες, που φτύνει αίμα βλέποντας την υγεία του να φθείρεται καθημερινά, με τους μπάτσους και τους καραβανάδες που συνταξιοδοτούνται νεότατοι και όσο «ερ-

γάζονται» να μην πούμε τι κάνουν. Το ΚΕΠΕ δεν παραλείπει να αναφερθεί και στο διαφορετικό καθεστώς που ισχύει στο δημόσιο ανάλογα «αν άρχισαν να εργάζονται πριν ή μετά το 1983»!

Δεν τους αρκεί, όμως, μόνο η αύξηση των λεγόμενων πρόδωρων συντάξεων (ΒΑΕ, γυναικές με ανήλικα παιδιά, 35ετία για όσους ισχύει ακόμη), ώστε να σπρώξουν όλα τα όρια ηλικίας προς τα 67. Θα χτυπήσουν και τα ελάχιστα όρια ημερών ασφάλισης. Θυμίζουμε ότι και το 2012 αναπτύχθηκε φιλολογία για αύξηση του ελάχιστου αριθμού ενστήμων για συνταξιοδότηση από 4.500 σε 6.000 (δηλαδή από 15 σε 20 πλήρη έτη ασφάλισης). Αν συμβεί αυτό, δεδομένης της έκρηξης της ανεργίας τα τελευταία χρόνια, η οποία θα κρατήσει πολύ ακόμα, θα πετάξει εκτός συνταξιοδότησης έναν τεράστιο αριθμό εργαζόμενων και θα τσακίσει κάθε έννοια ασφαλιστικής συνειδη-

Αριστερός σιωνισμός

Μπορεί να υπάρξει αριστερός σιωνισμός; Οι δυο αυτές λέξεις αποτελούν αυτό που οι φιλόσοφοι αποκαλούν *contradictio in terminis* (αντίφαση στις όροις). Ο σιωνισμός είναι εξ ορισμού μια «μαύρη» ιδεολογία, εθνικιστική και ρατσιστική στον ίδιο τον πυρίνα της, ενώ ο αριστερός αποτελεί συνώνυμο των ευγενέστερων επιδιώξεων του ανθρώπου, που οδηγούν σε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Παρά ταύτα, ο εξ ορισμού αδόκιμος όρος έχει χρησιμοποιηθεί για να περιγράψει μια μερίδα εβραίων διανούμενων, εντός και εκτός Ισραήλ, οι οποίοι κρατούν μια (υποτίθεται) κριτική στάση έναντι της ισραηλινής πολιτικής. Στην πραγματικότητα, με την τακτική των ίσων αποστάσεων και της κριτικής της βίας «απ' όπου κι αν προέρχεται», οι αριστεροί σιωνιστές δρουν χρόνια τώρα ως Δούρειος Ιππος για την άλωση της αριστερής συνείδησης της Κοινωνίας.

Ο συγγραφέας Δαβίδ Γκρόσμαν είναι ένας από τους εκπροσώπους του αριστερού σιωνισμού. Προσέξτε πως παίρνει τις (δύθεν) ίσες αποστάσεις στην πρώτη κιόλας παράγραφο άρθρου που έγραψε πρόσφατα για τους New York Times: «Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι είναι φυλακισμένοι σε κάπια που όλο και περισσότερο μοιάζει με μια ερμητικά κλειστή φουύσκα. Με την πάροδο των ετών, μέσα σε αυτή τη φουύσκα, κάθε πλευρά έχει αναπτύξει ραφινάτες δικαιολογίες για κάθε πράξη της». Κατακτητής και κατακτημένος, θύτης και θύμα, τοποθετούνται εξαρχής στην ίδια μοίρα. Με βάση αυτή την αξιωματική τοποθέτηση, «το Ισραήλ μπορεί ΔΙΚΑΙΩΣ να ισχυρισθεί ότι καμία χώρα στον κόσμο δεν θα απέφευγε να απαντήσει σε αδιάκοπες επιθέσεις όπως αυτές της Χαμάς», ενώ «π Χαμάς δικαιολογεί τις επιθέσεις στο Ισραήλ με το επιχείρημα ότι οι Παλαιστίνιοι βρίσκονται ακόμα υπό κατοχή και ότι οι κάτοικοι της Γάζας καταρρέουν από τον αποκλεισμό που επιβάλλει το Ισραήλ».

Οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος θα περίμενε, μετά την αναγνώριση του γεγονότος ότι οι Παλαιστίνιοι τελούν υπό κατοχή, ο Γκρόσμαν να στιγματίσει την κατοχή ως αιτία όλων των δεινών και να καλέσει τους συμπατριώτες του να αγωνιστούν για τον τερματισμό της κατοχής, τη διάλυση όλων των εποικισμών και τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967. Να υποστήριξε, δηλαδή, τη μεταβατική λύση των δύο κρατών, μαζί βέβαια με το δικαίωμα της επιστροφής όλων των παλαιστίνιων προσφύγων του 1948 στις πατρογονικές εστίες τους, από τις οποίες εκδιώχτηκαν μ' έναν πόλεμο εθνοκάθαρσης.

Αντί γ' αυτό που θα περίμενε κάθε λογικός άνθρωπος, ο Γκρόσμαν γράφει: «Μέσα σ' αυτή τη σκληρή και απέλπιδα φουύσκα, ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΕΣ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΙΟ. Και οι δύο υπακούουν στον νόμο της φουύσκας – τον νόμο της βίας και του πολέμου, της εκδίκησης και του μίσους!» Η εξίσωση του κατακτητή με τον κατακτημένο, του θύτη με το θύμα, πλέον γίνεται άμεσα, ανοιχτά και απρόκαλύπτα.

Τα υπόλοιπα, τα μυξοκλάματα για την έλλειψη «ρεαλισμού» από τις ισραηλινές κυβερνήσεις που «επί δεκαετίες αποδειχθηκαν ανίκανες να σκεφθούν έξω από τη φουύσκα» συνιστούν στο μεν Ισραήλ αντιπολιτευτικό λόγο σοσιαλδημοκρατικού τύπου, στη δε Δύση εργαλείο για τον εγκλωβισμό στη λογική των ίσων αποστάσεων, π οποία –φυσικά– ευνοεί τον θύτη.